

Volg Mij!

Tijdschrift
voor jonge
Christenen

Samenwerking in evangelisch Nederland?

De preek van een cactus

14 kenmerken van echte liefde

Onze rechten als Christen

4/2016

Inhoud

■ Uit de actualiteit:	
Samenwerking in evangelisch Nederland?	4
De preek van een cactus	7
Gebeurtenissen die wij niet begrijpen	8
■ Jezus Christus:	
Uit de schatkist: Evenwicht in het leven van onze Heere	12
■ Beantwoording van vragen:	
'Kleine kudde', Lukas 12:32	16
'Vreugde in de hemel – Vreugde voor de engelen van God', Lukas 15	16
'Derde geslacht', Deuteronomium 23:7-8	17
■ Ter overdenking:	
Prikbord	18
■ Bijbelstudie:	
Het Johannes-Evangelie	20
■ Prikkel:	
Iemand vertrouwen? Waarom?	27
■ De Bijbelse praktijk:	
14 kenmerken van echte liefde	28
Onze rechten als Christen	32
■ Goed Nieuws:	
Een heel directe vraag	36

Colofon

© en abonnementen:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
e-mail: bestel@uhwdw.nl
Alle vragen i.v.m. abonnementen
richten aan de uitgever!

Redactie:

www.ChristelijkJeugdwerk.nl
E-mail: VolgMij@christelijkjeugdwerk.nl

Lay-out en ontwerp:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de

Volg Mij! verschijnt min. zes keer per jaar. Abonnementsprijs Nederland 18,95 euro, Europa 26,95 euro (incl. verzending).

Gebruikte Bijbelvertaling: veelal de Herziene Statenvertaling, soms de Statenvertaling 1977 en wat betreft het Nieuwe Testament de Voorhoeve-editie.

Orlog of vrede, werk of werkloosheid, economisch herstel of verdere tekenen van recessie, gekloonde mensen of is dat maar fantasie, overgaan of blijven zitten op school, het vinden van een huwelijkspartner of nog steeds wachten en bidden – jullie verwachtingen voor de komende tijd zijn heel verschillend. Dan is het goed dat we tenminste dit vaste fundament hebben: Jezus Christus en Zijn onwandelbaar Woord. ‘Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid’ (Hebr. 13:8). Als wij ons aan Hem en Zijn uitspraken vasthouden, zullen we ook de juiste beslissingen in het leven – grote en kleine – kunnen nemen. En zijn we in staat om actuele Christelijke en wereldse stromingen nuchter te beoordelen. Hoe zit het bijvoorbeeld met interkerkelijke evangelisatie-acties? Er zijn zowel gefascineerde medewerkers als heftige critici. Hoe kunnen wij vanuit Bijbels perspectief met zulke organisaties en bewegingen omgaan?

Als we onze Heere beter hebben leren kennen, kunnen vragen als ‘Hoe kan God dat toelaten?’ – namelijk rampen en verschrikkelijke moorden – ons niet uit ons evenwicht brengen. Wij weten dan dat Hij niet wil dat er mensen verloren gaan, maar dat ieder gered wordt (vgl. 1 Tim. 2:4). Zijn niet wij mensen zelf verantwoordelijk voor het leed op deze aarde?

Als wij de ellende in deze wereld zien, zal dat ons er toch niet toe brengen om politiek op te komen voor een verbetering van de omstandigheden. Want we weten dat alleen de verschijning van de Heere Jezus tot goede levensomstandigheden zal leiden.

Maar we mogen vandaag al in ons persoonlijk leven onze Verlosser als voorbeeld nemen. Zijn leven kun je omschrijven als een leven vol liefde. Jezelf oefenen in liefde is voor ons vandaag een grote uitdaging!

‘Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was ...’ (Filipp. 2:5).

de redactie

Samenwerking in evangelisch Nederland?

Vooral in vakantieperiodes en rond Christelijke feestdagen, Pinksteren e.d. vinden er over de hele wereld, en ook in ons eigen land, grote evenementen plaats, campagnes, optredens van gospelbands en noem maar op. De vraag deel te nemen aan deze campagnes zal zeker niet voor elke lezer aan de orde zijn. Toch heb je misschien wel contacten met Christenen die er van harte aan meewerken of deelnemen. Dit artikel geeft wat achtergrondinformatie, die niet alleen van toepassing is op de genoemde ProChrist-beweging, maar ook op tal van acties in Nederland. Denk maar aan het vroegere Flevo Festival, evangelische jeugdfestivals, gospel-events en noem maar op.

Voorbeeld: ProChrist – een grote campagne in en vanuit Duitsland

Als schrijver uit Duitsland ken ik deze beweging wat beter. Het belangrijkste evenement van ProChrist wordt al jaren per satelliet live op zo'n duizend plaatsen in Duitsland en op vele honderden plaatsen in heel Europa uitgezonden.

Het motto van de campagne van één van de afgelopen jaren luidde: 'Twijfelen en verbazen'. Hoofdspreker was toen Ulrich Parzany, algemeen secretaris van de Christelijke Vereniging van Jonge Mensen (CVJM). Zijn toespraken op de avonden,

die vroeger voornamelijk een Bijbels evangelie voor zondaars bevatten, worden omlijst door een programma van muziek, interviews en theater.

Aan de uitvoering van de grote manifestatie nemen deel: de Evangelische Alliantie en de Lausanne Beweging naast de beide in Duitsland aanwezige volkskerken (protestants en katholiek), de federatie van pinkstergemeenten, de Duitse Unie van Baptistengemeenten en de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten. Wie zou er niet blij mee zijn dat in een toenemend atheïstisch West-Europa het

Samenwerking in evangelisch Nederland?

Evangelie van Gods genade door zoveel Christelijke kerken en gemeenschappen op zoveel plaatsen tegelijk gebracht wordt?

Als er bezwaren tegen zo'n evangelisatie-concept worden geuit, moet dat niet vanuit een oordelende houding maar vanuit Bijbels perspectief gebeuren. Allereerst houden we vast aan het feit dat God in Zijn soevereiniteit het verkondigde Evangelie altijd zegent. Ook gaan we er bij de vele mensen die aan de voorbereiding en uitvoering van zo'n actie deelnemen van uit dat zij dit niet met onzuivere motieven doen. 'Oordeelt niet, opdat u niet geoordeeld wordt' (Matth. 7:1). We zien dan ook graag de persoonlijke inzet van veel Christenen, die met liefde en ernst mensen oproepen tot berouw en bekering tot God.

In het teken van de oecumene

Toch komen er, als we nauwkeuriger kijken, feiten aan het licht die in het licht van de Bijbel kritisch beoordeeld moeten worden. Bijv. ProChrist is een onderdeel van een groots opgezette, brede oecumenische beweging. Een kenmerk van deze beweging is de toenemende samenwerking van verschillende godsdiensten en Christelijke groepen. Wat mensen niet lukt als het gaat om kerkelijke leerstellingen, wordt door gezamenlijke Evangelieverkondigingen tot stand gebracht.

Al in december 1997 heeft Ulrich Parzany benadrukt dat hij 'alleen voor het werk ter beschikking zou zijn wanneer in principe Christenen van alle denominaties zouden deelnemen'.

Eensgezind optrekken met dwalingen en valse leer?

De vraag kan gesteld worden hoe men met

een kerk kan samenwerken waarin theologen sinds decennia het Woord van God aanpassen aan de tijdgeest (bijv. door de feministische theologie en de inzegening van homoseksuele 'huwelijken'). Of hoe men met een kerk aan één tafel kan zitten die vaststelt dat alleen de door haar opgestelde kerkelijke leringen maatstaf voor de uitleg van de Bijbel zijn, en die leert dat naast de doop er nog veel andere voorwaarden noodzakelijk zijn om behouden te worden (bijv. onderwerping aan de paus, het ontvangen van de sacramenten). Daarbij zijn volgens hen ook goede werken een weg om verlossing te krijgen. Of hoe kun je in één boot zitten met mensen uit pinkstergemeenten en charismatische bewegingen met hun leer en praktijk van de Geestesdoop, van het genezen van zieken en het spreken in tongen voor de geestelijke strijd? Is het bovendien wel geestelijk te verantwoorden, wanneer je bereid moet zijn om pasbekeerden naar protestantse, katholieke, pinkstergemeentes of charismatische gemeenten door te sturen en ze daarmee aan verkeerde of zelfs fundamenteel valse leringen uit te leveren?

Want het doel van veel oecumenische evangelisatie-campagnes is dat mensen die het levende geloof in Jezus Christus gevonden hebben, door een betrokken gemeente of kerk worden opgevangen; en het maakt niet uit van welke signatuur die kerk is.

Met blijdschap zien we dat er in deze kerken en gemeenten vele wedergeboren Christenen zijn. We moeten nooit vergeten 'liefde tot alle heiligen' (Ef. 1:15) te hebben en voor 'alle heiligen' te bidden 'met alle volharding en smeking' (Ef. 6:18). Maar wij kunnen niet samen met kerken en gemeenten het Evangelie verkondigen die door hun menselijke organisatie en door

Samenwerking in evangelisch Nederland?

soort campagnes opzetten, nl. hun wens om mensen met het Evangelie in aanraking te brengen. Wij mogen ervoor bidden dat door deze grote evangelisatie-acties mensen tot levend geloof in de Heere Jezus komen.

Ook al moeten wij het om de genoemde redenen afraden hieraan mee te werken, daarom hoeven wij nog niet stil te zitten. Er is allereerst de persoonlijke evangelisatie in onze buurt, op school en op het werk. En er zijn nog veel meer mogelijkheden om mensen op de Heere Jezus als de enige Verlosser te wijzen, bijvoorbeeld door folders uit te delen, bij een boekentafel of op een beurs te staan, met evangelisatiewerk in de gevangenis mee te doen ... Laten we de Heere erom bidden of Hij ons onze taak in het evangeliewerk wil laten zien die Hij voor ons persoonlijk heeft! 'Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen' (Mark. 16:15).

*Naar een artikel van
Burghard Kleinebenne*

hun leer in tegenspraak zijn met de in Gods Woord geopenbaarde waarheid, of die een 'ander Evangelie' verkondigen (2 Kor. 6:14b; 2 Joh. 9:10; Gal. 1:6-9).

Ook worden wij als Christenen in de Bijbel niet opgeroepen een eenheid te maken. Wij kunnen die ook helemaal niet maken, omdat God, de Heilige Geest, deze allang geschapen heeft (1 Kor. 12:13). We moeten die Goddelijke eenheid alleen nog in overeenstemming met de Bijbel realiseren en bewaren (Ef. 4:3).

Evangelisatie – ook een opdracht voor ons!

Tot slot wil ik nog benadrukken dat wij de zorg waarderen van gelovigen die zulk

*'Hij sprak tot hen:
Ga heen in heel de wereld,
predik het Evangelie
aan alle schepselen'
(Mark. 16:15).*

De preek van een cactus

Meer dan een halfjaar bleef de cactus aan ons gezicht onttrokken. Hij had gebloeid – niet bepaald uitbundig. Nu moest hij een tijdje met rust gelaten worden. Weinig naar omkijken. Af en toe werd hij alleen een beetje begoten.

Toen mijn vrouw hem bij gelegenheid eens wat beter bekeek, zag ze dat hij veel bloemknoppen gekregen had. Nu werd hij uit z'n hoekje gehaald en kreeg een plekje op een opvallende plaats, voor iedereen zichtbaar, in de woonkamer. En inmiddels hebben veel van zijn knoppen zich tot prachtige bloemen ontwikkeld.

Nu genieten wij elke dag van de bloemenpracht. In alle jaren dat wij hem geen rustperiode gunden, heeft hij niet zo rijkelijk gebloeid als nu.

Bij het bekijken van deze bloemenpracht kwamen de volgende gedachten bij mij op:

● Is voor ons als Christen zo'n periode van rust ook niet heel belangrijk? Ik moet daarbij denken aan Markus 6:31, toen de Heere Jezus tegen Zijn discipelen zei: 'Komt u zelf mee naar een eenzame plaats, alleen, en rust wat uit'. De discipelen hadden een tijd van inspanning achter de rug. Ze hadden nauwelijks tijd gehad om te eten. Toen wilde de Heere Jezus hen naar een rustige plek brengen om nieuwe kracht op te doen.

Uit eigen ervaring kan ik zeggen dat er tijden zijn waarin je je innerlijk opgebrand voelt. Dat kunnen zelfs tijden zijn waarin je naar eigen gevoel veel voor de Heere gedaan hebt. Dan is het heel belangrijk elke gelegenheid aan te grijpen om je terug te trekken, de Bijbel te nemen, hem onder gebed te lezen en eenvoudigweg in alle rust erover na te denken.

Ook een bron heeft een verborgen toevoer nodig om water te kunnen blijven geven. Dat geldt voor ouderen en jongeren.

Veel 'grote mannen' werden in de stilte voorbereid op hun taken. Denk maar aan Mozes, aan David, aan Elia. Ook Paulus was een tijd in Arabië. En zelfs over de Heere Jezus lezen wij dat Hij voor de roeping van Zijn discipelen de hele nacht in gebed met Zijn Vader doorbracht (Luk. 6:12).

Volg Mij!

Maar ook tijdens de dienst en daarna hebben wij de rust en intensieve omgang met onze Heere en met de Vader nodig. Ook daarin is de Heere Jezus ons volmaakte Voorbeeld (vgl. bijv. Luk. 5:16).

● Na een tijd van rust komt ook weer een tijd van bezig zijn. De Schepper heeft het zo georganiseerd, dat de planten na een tijd van rust weer vruchten of bloemen tevoorschijn brengen tot ons plezier. Zo wil onze God niet dat wij ons terugtrekken en als kluzenaars voor onszelf leven. Integendeel, wij moeten de talenten die Hij ons gegeven heeft, gebruiken om anderen tot hulp en vreugde te zijn.

Zo spreekt dit vers uit Markus 6 ook van 'rust wat uit' (Mark. 6:31). Zeker, de Heere heeft ons niet in de wereld geplaatst om uit te rusten. Denk maar eens aan de lange lijst die de apostel Paulus in Romeinen 16 heeft opgeschreven. Hoeveel broeders en zusters worden daar niet opgenoemd die allemaal op hun plaats anderen gediend hebben, ja, zich zelfs voor anderen hebben opgeofferd. 'Als u echter de koninklijke wet volbrengt, volgens de Schrift: U zult uw naaste liefhebben als uzelf, dan handelt u goed' (Jak. 2:8). We leven vandaag in een tijd waarin de meeste mensen zich helaas alleen om zichzelf bekommeren: '... zij doen zichzelf onbeschroomd te goed. Zij zijn wolken zonder water' (Jud. 12).

Beste jonge broeder, beste jonge zuster, misschien leef jij al langere tijd in 'een vergeten hoekje', alleen voor jezelf. Denk eraan: voor ieder moet er ook een tijd komen dat hij tot zegen en nut wordt voor zijn medemensen, in het bijzonder voor de gelovigen.

Rainer Möckel

Gebeurtenissen die wij niet begrijpen

Steeds weer maken we rampen mee – grote catastrofes. En de vraag komt op: hoe kan een goede God zo iets toelaten? Wij mogen ons vasthouden aan de gedachte: God is rechtvaardig. Hij is licht en liefde. Ook als wij sommige gebeurtenissen niet kunnen begrijpen, vertrouwen we op Hem. Het volgende artikel, dat dit doel dient, is de verkorte versie van een in het Frans verschenen bijdrage.

Waarom zoveel doden? – Lukas 13:1-5

Een aantal mensen dat bij de Heere Jezus kwam, vertelde Hem hoe Pilatus enige Galileeërs gedood had en hun bloed met dat van hun offers vermengd had. Zulke wrede daden hebben zich in de geschiedenis herhaaldelijk op verschillende manieren voorgedaan. Een bloedbad van 'onschuldigen' grijpt ons altijd erg aan.

De Heere zegt met betrekking tot deze gebeurtenis: 'Denkt u dat deze Galileeërs grotere zondaars zijn geweest dan alle andere Galileeërs, omdat zij zulke dingen geleden hebben? Ik zeg u: Nee, maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen'. Daarna spreekt de Heere over een andere gebeurtenis, die niet door de zonde van de mensen veroorzaakt was: de val van de toren van Siloam in Jeruzalem, waarbij achttien mensen omkwamen, die onder het puin geraakt waren.

Bij zulke rampen zijn wij verslagen en kunnen er veel vragen bij ons opkomen. Zo veel slachtoffers en toch houdt God alles in Zijn hand? Hoe kan men dat begrijpen? Uit dit voorval trekt de Heere dezelfde slotcon-

clusie als uit het eerdere. De hierdoor gedode mensen waren niet schuldiger dan alle bewoners van Jeruzalem. 'Maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen'.

We kunnen uit dit gedeelte vooral twee dingen leren:

1. Laten we oppassen voor het idee dat grote ongelukken met name diegenen treffen die het 'verdienen', zoals de vrienden van Job dachten.
2. Denk eraan: alle slachtoffers van rampen die deze wereld graag 'onschuldigen' noemt, zijn 'zondaars' – net als alle mensen. Ze zijn geen 'grotere zondaars' dan anderen, maar ze zijn zondaars en staan schuldig voor God (Joh. 3:36). Als ze geen berouw hebben, zullen ze in het oordeel omkomen, en dat zal verschrikkelijker zijn dan alles wat er tot dusver op deze aarde geweest is.

Rampen – Job 1:6-22

Job 1:6-12 laat ons een scène zien die zich in de hemel tussen God en de satan en in de aanwezigheid van de engelen afspeelt.

Gebeurtenissen die wij niet begrijpen

Job weet daar niets van. De verzen 13-22 schilderen ons ingrijpende gebeurtenissen die zich op de aarde afspelen en die Job uiterst pijnlijk treffen. Alles wat hij bezit, wordt vernietigd en al zijn kinderen worden gedood.

Alles wat aan Job toebehoorde, gaf God over in de wrede handen van de satan, maar Hij heeft hem ook een limiet gesteld: 'Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken' (Job 1:12). En de satan gaat weg van het aangezicht van de Heere. Daarna overkomen Job, bijna tegelijk, vier verschrikkelijke ongelukken. Dat kwam zonder twijfel uit de hand van de satan.

Het is duidelijk dat het om een aanval gaat op de kudden en herders van Job door de Sabeeërs of de Chaldeeën. Maar de satan heeft hen ertoe gedwongen, zoals hij voortdurend mensen aanzet tot geweld. Anders is het, als het om 'vuur van God' – de bliksem – gaat, 'die uit de hemel neervalt en tegen de schapen en knechten ontbrandt'.

Volg Mij!

Zo is het ook met de wind, waardoor het huis instort waarin zich de kinderen van Job bevinden. Is het niet God Die de wind gebiedt (Ps. 135:7)? En met betrekking tot de bliksem lezen we dat God het is Die 'hem beveelt zijn doel te treffen' (Job 36:32). 'Hij doet grote dingen en wij begrijpen ze niet' (Job 37:5).

Is de uitspraak die Job in grote smart doet, als hij achter elkaar van de ongelukken hoort die hem zojuist zijn overkomen, niet bewonderenswaardig en leerzaam?! 'De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen; de Naam van de HEERE zij geloofd!' (Job 1:21).

Job neemt alles, welke oorsprong het ook mag hebben, uit de hand van God aan. Hij bevestigt dat nog in het tweede deel van zijn beproeving: 'Zouden wij het goede wel van God ontvangen en het kwade niet?' (Job 2:10).

Het handelen van mensen, het handelen van de satan, het handelen van God – en hun wederzijdse betrekkingen – blijven voor ons een ondoorgrondelijk mysterie. Laten we ook maar niet proberen te begrijpen wat ons verstand ver te boven gaat, maar laten we een voorbeeld aan Job nemen. Is het niet heerlijk om in alle dingen Gods hand te zien? Dat is het voorrecht van het geloof.

Niet van harte verdrukt Hij en bedroeft Hij mensenkinderen

'Wie zegt iets en het gebeurt, als de Heere het niet gebiedt? Komt niet uit de mond van de Allerhoogste voort het kwade en het goede?' (Klaagl. 3:37-38).

Dit vers herinnert ons er op een indrukwekkende manier aan dat God Heere is over alles. Hij houdt alles in Zijn hand. Hij bedient Zich van alle dingen, zelfs van de boosheid van de satan of van die van

de mens om Zijn doelen te bereiken, die steeds tot Zijn eigen verheerlijking en tot welzijn van Zijn verlost en zijn.

De Bijbel geeft ons er veel voorbeelden van, waarvan de meest indrukwekkende ongetwijfeld de kruisiging van Jezus Christus is. Enerzijds is Zijn dood de ergste daad van de haat van de satan en van een wereld die tegen God en tegen Zijn Zoon is. Anderzijds werd in deze dood en in alles wat ermee samenhangt de basis van eeuwige zegeningen voor de gelovigen gelegd.

Hoewel wij een God hebben Die 'gebiedt' of Die afschrikwekkende dingen 'toelaat', moeten wij niet denken dat Hij een harde God is. Integendeel: 'Want wanneer Hij bedreefd heeft, zal Hij Zich ontfermen naar de grootheid van Zijn goedertierenheid. Want niet van harte verdrukt Hij en bedreeft Hij mensenkinderen' (Klaagl. 3:32-33).

Maar ook al is dat waar, toch komt de verschrikkelijke dag waarop Zijn al sinds lang geopenbaarde toorn over een zondige wereld zal komen, die Hem afwijst. Dat wij die Hem als Heiland kennen, maar Zijn trouwe

getuigen mogen zijn zolang het nog genadetijd is! 'Nu wij dus deze vrees voor de Heere kennen, bewegen wij de mensen tot het geloof ... Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen!' (2 Kor. 5:11, 20).

Onze verantwoordelijkheid

Het feit dat er niets gebeuren kan 'als de Heere het niet geboden heeft', doet niets af van onze verantwoordelijkheid. En wij mogen nooit onze fouten verbergen of onze schuld afzwakken door ons achter Goddelijke bevelen te verschuilen.

Toen Jozef zich aan zijn broers bekendmaakte, zei hij tegen hen: 'God heeft mij vóór jullie uit gezonden, om voor jullie een overblijfsel veilig te stellen op aarde, en jullie door een grote uitredding in leven te houden. Nu dan, niet jullie hebben mij hiernaartoe gestuurd, maar God' (Gen. 45:7-8). Zulke woorden geven uitdrukking aan zijn geloof in God en zijn genade tegenover zijn broers. Het zou echter ongepast geweest zijn, als zij zelf tegen Jozef gezegd zouden hebben: niet wij hebben

Gebeurtenissen die wij niet begrijpen

je naar Egypte gestuurd, het was God.

Bij de door David bevolen volkstelling staat in 2 Samuël 24:1 dat de Heere hem 'er-toe opzette om Israël en Juda te tellen', in 1 Kronieken 21 daarentegen staat dat de satan het deed. Beide kanten zijn juist, en hoewel wij ze beide deels kunnen begrijpen, begrijpen we hun onderlinge verhoudingen niet. Maar wij mogen niet over het hoofd zien dat David, als hem zijn fouten worden voorgehouden, nederig zegt: 'Ik heb zwaar gezondigd, omdat ik deze zaak gedaan heb' (1 Kron. 21:8). Hij spreekt niet over Gods plannen of regering en ook niet over de vraag of de satan hem tot zondigen heeft aangezet. Hij erkent zelf schuldig te zijn.

Het werk van de satan

Satans bezig-zijn wordt ons bij de ongelukken van Job en bij de door David bevolen volkstelling onthuld. Maar het is duidelijk dat het overal aanwezig is waar kwaad gedaan wordt. De vraag kan worden gesteld: in welke mate moeten wij ons met satans werkzaamheid bezighouden? De Heere verkondigt de gemeente van Smyrna: 'Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen', en tegelijk bemoedigt Hij Zijn getrouwen: 'Wees niet bevreesd voor wat u lijden zult ... Wees trouw tot in de dood, en Ik zal u de kroon van het leven geven' (Openb. 2:10).

De apostel Paulus schrijft aan de Thesalonicenzen dat hij al twee keer bij hen wilde komen, maar 'de satan heeft het ons verhinderd' (1 Thess. 2:18). Hij wordt

door de Heilige Geest geleid zich zo uit te drukken. Maar zouden wij, wanneer het onszelf betreft, moeten nagaan of die ene erge gebeurtenis of het mislukken van onze plannen – zelfs als het om goede dingen gaat – terug te voeren is op het werk van de satan of op het werk van God? Zouden wij de gebeurtenissen niet eerder in eenvoud van geloof moeten accepteren als van God afkomstig? Zo hebben Job, Jozef en David het gedaan.

Daarentegen moeten wij het werk van satan wél duidelijk leren onderscheiden, als

het om zijn verleidingen gaat. De apostel Petrus waarschuwt ons: 'Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden. Bied weerstand aan hem, vast in het geloof' (1 Petr. 5:8-9).

Om niet door de satan in 'zijn listen gestrikt' te worden, mogen wij geen twijfels hebben over zijn bedoelingen (2 Kor. 2:11). En wij moeten niet vergeten dat 'de oude slang' soms als 'een brullende leeuw' of als 'een engel des lichts' te werk gaat (2 Kor. 11:14).

J.-A. Monard

Volg Mij!

Uit de schatkist

EVENWICHT IN HET LEVEN

VAN ONZE HEERE

En greep uit de geschriften van geestelijke voorvaders.

In deze rubriek geven wij zo nu en dan uittreksels uit werken van gewaardeerde dienstknechten van God uit vroegere tijden weer aan wie de Heere een diep inzicht in Zijn Woord geschonken heeft.

De actuele boodschap van deze artikelen is ook in de 21ste eeuw een echte uitdaging. De volgende teksten komen uit werken die nu grotendeels uitverkocht of niet meer verkrijgbaar zijn.

Afstand en vertrouwelijke nabijheid, heiligheid en genade in het leven van onze Heere

Er was onder de mensen niemand zo genadig, zo liefdevol, zo toegankelijk als Hij. Je bespeurt in Zijn hele wezen een tederheid en een vriendelijkheid die bij andere mensen niet te vinden zijn; en toch voel je altijd dat Hij hier 'een Vreemdeling' was. Een Vreemdeling, overal waar de mens die God tegenwerkt op het toneel domineert. Maar zodra er iets van ellende of een behoefte opdook dicht bij Hem, liet Hij Zijn vertrouwelijke omgang zien. De afstand die Hij bewaarde en de vertrouwelijkheid waarmee Hij dichtbij kwam, beide waren volkomen. Hij bekeek niet alleen de Hem omringende ellende, maar Hij nam er deel aan. En dat deed Hij met een medeleven dat alleen in Hem Zelf zijn

bron vond. Hij verwierp niet alleen de Hem omringende onreinheid, maar Hij bewaarde ook een heilige afstand van elke aanraking met het kwaad en elke bevuiling.

Laten we Hem eens bekijken op deze afstand en in deze nabijheid, zoals Markus 6 Hem ons toont. Het is een ontroerende scène. Na een vermoeiende dag van werken keren de discipelen bij de Heere Jezus terug. Hij is betrokken bij hen en deelt in hun vermoeidheid. Hij zegt tegen hen: 'Komt u zelf mee naar een eenzame plaats, alleen, en rust wat uit' (Mark. 6:31). Maar omdat de menigte al voor Hem uitgegaan is, wendt Hij Zich met dezelfde liefde ook tot deze mensen, neemt hun situatie in ogeschouw, en gaat dan zitten om ze te onderwijzen, omdat ze in Zijn ogen als schapen zijn die geen herder hebben.

We zien in dit alles hoe de Heere Jezus omgaat met de vele noden die voor Hem gebracht werden. Of het nu om de vermoeidheid van de discipelen gaat of om de onzekerheid en de honger van de menigte, Hij draagt zorg zowel voor de één als voor de ander. De discipelen, ontevreden over de zorg die Hij aan de menigte wijdt, roepen Hem op ze weg te sturen. Maar daar denkt de Heere anders over. En zo komt het tussen Hem en Zijn discipelen tot een vervreemding, die zich kort daarna openbaart 'als Hij Zijn discipelen dwingt in het schip te gaan¹ en vooruit te varen naar de overkant, terwijl Hijzelf de menigte weg wil sturen'.

Deze scheiding heeft voor de discipelen een nieuwe moeilijkheid tot gevolg.

Ze hebben de wind en de golven op het meer tegen; maar als het gevaar op zijn hoogst is, verschijnt de Heere Jezus weer in hun nabijheid om hen te helpen en hen te bemoedigen.

Wat een harmonie zien we in deze smelting van heiligheid en genade! De Heere Jezus is bij ons als wij moe zijn, als wij honger lijden of in gevaar zijn. Maar Hij houdt zich ver van de emoties van ons natuurlijke karakter, ver van ons egoïsme. Zijn heiligheid maakte Hem tot een totale

Vreemdeling in een onzuivere wereld; Zijn genade is altijd van harte actief in een wereld vol lijden en nood.

En juist hierin wordt de morele glorie van het leven van onze Heiland in een heel bijzonder licht zichtbaar: hoewel Hij door de aard van wat om Hem heen was noodzakelijkerwijs een eenzame Persoon werd, waren toch de ellende en het lijden om Hem heen voor Hem aanleiding om onafgebroken bezig te zijn.

En omdat Zijn activiteit zich op een bepaalde tegenover de meest verschillende mensen, moest die zich ook op de meest uiteenlopende manieren vertonen.

Christus had met tegenstanders, met een menigte, met Zijn twaalf discipelen en met afzonderlijke personen te maken. En deze mensen hielden Hem niet alleen ononderbroken, maar ook op heel verschillende manieren bezig; en Hij moest weten (en wist het zeker op volmaakte wijze) welk antwoord Hij aan iedereen moest geven.

Bij bepaalde gelegenheden zien we de Heere aan tafel zitten bij anderen; maar dat dient opnieuw alleen ertoe om nieuwe eigenschappen van Zijn volkomenheid voor onze blikken te onthullen ...

¹ Dit feit laat zich volgens Johannes 6:14 e.v. ook nog anders uitleggen als je het ziet in verband met Mattheüs 14:22: de bedoeling van het volk om de Heere tot Koning te maken, kwam sterk tegemoet aan de voorstelling van de discipelen. Daarom stuurde de Heere de discipelen weg en trok Hij Zich terug.

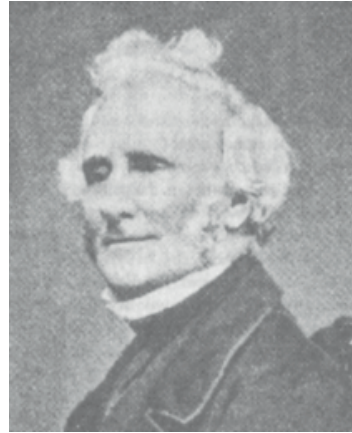
Maar terwijl Hij steeds weer het huis van farizeeërs als Leermeester betrad en als zodanig de morele toestand die Hij daar aantrof, veroordeelde, zien we Hem in de woning van tollenaars als Heiland. Levi bereidde voor Hem een maaltijd in zijn huis en introduceerde in Zijn gezelschap tollenaars en zondaars.

En toen dit ergenis opriep bij de Schriftgeleerden, bij de religieuze leiders van het volk, openbaarde de Heere Zich als Heiland door tegen hen te zeggen: 'Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars' (Matth. 9:12 e.v.). Hoe eenvoudig zijn deze woorden, maar ook hoe treffend en betekenisvol! Simon de farizeeër was erover verontwaardigd dat een zondares zomaar zijn huis binnenkwam en naar de Heere Jezus toe ging, terwijl Levi, de tollenaar, juist zondaars uitnodigde om mede-gast van de Heere Jezus te zijn. Daarom handelt de Heere in het huis van de één als Iemand die berispt, terwijl Hij Zich in het huis van de ander toont als de Verlosser, Die de rijkdom van de genade uitdeelt. (Naar: J.G. Bellett, Er is niemand zoals Hij)

Biografische informatie

John Gifford Bellett (1795-1864)

- J.G. Bellett werd op 19 juli 1795 in Dublin geboren.
- Hij studeerde aan het Trinity College in Dublin. In deze periode (1817) kwam hij tot bekering.
- Hij studeerde tot 1821 rechten in Londen.
- Hij keerde terug naar Dublin en begon aan zijn eerste baan.
- Al gauw gaf hij zijn baan op om alle

- tijd te kunnen wijden aan Bijbelstudie en de verkondiging van het Woord van God.
- Bellett trouwde met Mary Drury. Vier van hun kinderen overleden al op jeugdige leeftijd.
  - Hij maakte al vroeg kennis met J.N. Darby, een kennismaking die tot een levenslange vriendschap zou uitgroeien.
  - Hij behoorde tot de eerste broeders die in 1828 in Dublin, op Fitzwilliam Square 9, in een huis bijeenkwamen om eenvoudig, volgens de aanwijzingen uit de Bijbel, het brood te breken.
  - Bellett woonde en werkte de meeste tijd van zijn leven in Ierland.
  - Bellett stierf op 10 oktober 1864, een jaar na de dood van zijn vrouw.

Belletts schriftelijke werk

J.G. Bellett, die ook wel de 'nachtgeaal onder de broeders' genoemd werd, vervulde zijn dienst op een manier die elke verwijdering probeerde te voorkomen. Men zei van hem dat hij niets schreef of zei wat tweedracht kon zaaien, maar dat zijn werk er vooral op gericht was om de harten

met de Persoon van de Heere bezig te laten houden.

J.G. Bellett liet een rijk oeuvre aan schriftelijk werk na. Naast zijn bekende boeken over de aartsvaders en de vier evangeliën schreef hij werken over Job, Elisa, Ezra, Nehemia, Esther, de Psalmen, Hebreeën, evenals wat kortere artikelen in tijdschriften.

Zijn waardevolste boeken zijn echter:

- De Zoon van God;
- De morele heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus als Mens.

Beide titels zijn in het Nederlands samengevat in één boek: *Er is niemand zoals Hij* (183 pag.).

In het Nederlands is ook verkrijgbaar: *De geopende hemelen, een commentaar op de Brief aan de Hebreeën* (96 pag.).

Actieprijs:

Beide boeken samen kosten normaal €10,90.

Actieprijs voor abonnees (tot 1-1-2017): €7,50 voor beide boeken.

Een episode uit de laatste dagen van J.G. Bellett

Er wordt wel verteld dat hij in zijn laatste dagen door één van zijn vrienden bezocht werd, die hem in een lichamelijke zwakke toestand aantrof. Zijn magere handen waren gevouwen, tranen stroomden over zijn wangen, en hij zei:

‘Mijn kostbare Heere Jezus, U weet hoe ik volledig met Paulus zeggen kan: te sterven en bij Christus te zijn ... is veruit het beste. Ach, bij de Man van Sichar te zijn, bij Hem

Die stilstond om Zacheüs te roepen, bij de Man uit Johannes 8, bij de Man Die aan het kruis hing, bij de Man Die stierf! O, bij Hem te zijn, voordat de heerlijkheden, de kronen en het Vrederijk zullen verschijnen. Het is geweldig, fantastisch! Alleen te zijn met de Man van Sichar, de Man bij de poort van Naïn. En ik zal altijd bij Hem zijn! Neem dit verdrietige schouwspel, waar Hij verworpen werd, en geef mij Zijn aanwezigheid!’

(Uit: A. Remmers, *Gedenket eurer Führer*)

De waardering die hij bij zijn broeders genoot, blijkt uit de volgende brief, waarin de schrijver op bovengenoemde gebeurtenis ingaat:

‘Het lijkt erop dat hij zo in beslag genomen wordt door de aanwezigheid van de Heere, dat het zijn verlangen is om buiten het lichaam te zijn, thuis bij de Heere. Ik heb hem zelf niet gezien, maar door wat anderen zeggen en wat hij mij geschreven heeft, heb ik de indruk dat hij te zeer met zijn eigen vreugde in Christus bezig is en te weinig meer denkt aan ons en de heiligen van de Heere. Want het sterven van een man die een dienaar van het Woord is, die de inhoud ervan zo rijk uitdeelt ... dat zal in onze dagen een groot verlies voor de geliefden van God zijn.

Ik buig voor Gods wil, wat er ook mag gebeuren. Maar ik kijk toch naar boven. Misschien dat door mijn zwakke gebed een dierbare knecht nog voor zijn dienst bewaard blijft. Petrus werd in de nacht voordat hij gedood zou worden door gebed uit de gevangenis ontslagen en deed daarna, zoals ik denk, nog goed werk. Welnu, ik weet, dat Hij alles goed zal maken’.

G.V. Wigram, 29 september 1864

'Kleine kudde'

Vraag:

In Lukas 12:32 komt het begrip 'kleine kudde' voor. De Jehova's Getuigen betrekken het desbetreffende tekstgedeelte, voor zover ik weet, op henzelf, wat echter onjuist is. Omdat ik wat lectuur over de Jehova's Getuigen heb gelezen, ben ik wat onzeker geworden wat dit begrip betreft. Mijn vraag is daarom: waarop heeft 'de kleine kudde' betrekking?

Antwoord: Als je de tekst in zijn verband leest, zul je vaststellen dat de Heere Jezus hier tot Zijn discipelen erover spreekt dat ze – zoals de rijke boer in het gedeelte ervoor – niet druk bezig hoeven te zijn om hier op aarde rijkdommen te verzamelen. Hij zegt dat ze erop mogen vertrouwen dat de hemelse Vader al hun behoeften – eten, drinken, kleding – kent en voor hen zorgt. Ze zouden trouwens 'het minste niet' kunnen (vs. 26) en moeten hun vertrouwen helemaal op God stellen. De Heere wijst ze er daarmee ook op dat er een Vrederijk is waarnaar ze moeten uitzien: 'Maar zoek het Koninkrijk van God' (Luk. 12:31). Dit koninkrijk is echter niet van deze aarde. Daarom hebben ze hun aardse bezit niet meer nodig; daarom kunnen en moeten ze aalmoezen geven. Ze moeten zich 'een schat die niet opraakt, in de hemelen' vergaderen (Luk. 12:33). De blik wordt op de hemel gericht, waar de blijvende schat ligt. Dit koninkrijk geeft de Vader aan Zijn 'kleine kudde'. Ze zijn niet zo talrijk als de grote massa, maar ze zijn de getrouwen die niet bang hoeven te zijn, omdat de Vader in de hemel Zich met hun welzijn bezighoudt. Net zoals een herder zich om de kudde bekommert. In de tijd van de discipelen sprak de Heere Jezus over een toekomstig Vrederijk, het koninkrijk van God. Dat rijk omvat alles waar God – in het bijzonder de Heere Jezus Christus – heerst en erkend wordt. De mening van de Jehova's Getuigen

(want daar hebben we het over) is om meerdere redenen volledig onhoudbaar. Enerzijds denken zij aan een aards Rijk en juist dat komt niet met de tekst in Lukas 12 overeen, anderzijds erkennen ze de Heere Jezus Christus niet als de eeuwige Zoon van God, waardoor hun leer in totale tegenspraak met Gods Woord is, wat hen tot valse leraren maakt. Ze kunnen daarom ook niet tot de getrouwen behoren, tot deze 'kleine kudde', die volledig op God vertrouwt en op Zijn Woord bouwt.

Rainer Brockhaus

'Vreugde in de hemel – vreugde voor de engelen van God'

Vraag:

In de beide gelijkenissen van het verloren schaap en de verloren drachme in Lukas 15:4-10 wordt aan het eind gezegd dat er vreugde in de hemel en vreugde voor de engelen van God is over een zondaar die zich bekeert. Zijn deze beide 'vreugden' aan elkaar gelijk? Of wordt die vreugde vanuit twee verschillende perspectieven weergegeven?

Antwoord: In de drie gelijkenissen van Lukas 15 wordt ons de zoekende en daadwerkelijke liefde van de drie Goddelijke Personen voor de verlorenen getoond. In de gelijkenis van het verloren schaap zien we in de zoekende herder een beeld van de Heere Jezus, Die gekomen is om te zoeken

en te redden wat verloren is. In de gelijkenis van de verloren drachme wordt ons in de zoekende vrouw de bezigheid van de Heilige Geest getoond. Een zondaar wordt opnieuw geboren doordat de Heilige Geest met Goddelijke kracht werkt. Tot slot herkennen we in de gelijkenis van de verloren zoon gemakkelijk de vergevende liefde van onze God en Vader.

Alle drie gelijkenissen eindigen met de vreugde van de drie Goddelijke Personen, Die anderen laten delen in hun vreugde. In de eerste gelijkenis is het de vreugde in de gemeenschap met de Heere. In de tweede gelijkenis is het de vreugde in de gemeenschap met de Heilige Geest. In de derde gelijkenis is het de vreugde in de gemeenschap met de Vader.

In de eerste gelijkenis is er vreugde in de hemel. Wanneer een zondaar zich bekeert, wordt er iets geopenbaard van de veelvuldige wijsheid van God.

Dat wordt door de engelen, ‘de overheden en de machten in de hemelse gewesten’ waargenomen (Ef. 3:10) – en het levert hun vreugde op. Maar mogen niet ook wij, de verlost, ons tot de vrienden en burenen rekenen die delen in deze vreugde? Worden niet de gelovigen in 1 Korinthe 15:48 ‘de hemelse mensen’ genoemd?

De gezindheid van de hemel, die zich openbaart in de vreugde van de engelen, is ook onze gezindheid.

In de tweede gelijkenis is er vreugde voor de engelen van God. Terwijl wij in vers 7 meer de vreugde van de engelen gezien hebben, hebben we nu in vers 10, zo lijkt het mij, de vreugde van God Zelf, die Hij heeft over een zondaar die zich bekeert.

Karl-Heinz Weber

Volg Mij!

‘Derde geslacht’

Vraag:

In Deuteronomium 23:7-8 is er sprake van kinderen die bij de Edomieten en Egyptenaren geboren werden in het derde geslacht, en die in de gemeente van God mochten worden opgenomen. Waarom pas in het derde geslacht? Toont God hier genade aan de nakomelingen van de voormalige Egyptische ‘gastheren’ van Zijn volk, omdat ze in het derde geslacht de werken van God niet meer kenden?

Antwoord: Strikt genomen zou de vraag niet moeten luiden ‘Waarom pas in het derde geslacht?’, maar ‘Waarom al in het derde geslacht?’, want in tegenstelling tot de Ammonieten en Moabieten, die tot in het tiende geslacht niet in de gemeente van de Heere mochten komen, gaf God wel toestemming aan de Edomieten en de Egyptenaren om al in het derde geslacht onder Zijn volk te komen. De tekst zelf geeft de reden aan voor dit onderscheid. De Edomieten waren nakomelingen van Izak (Edom = Ezau, de broer van Jakob, Gen. 25:30), dus familie van het volk Israël. Echter ook Moab en Ammon worden tot de familie van Israël gerekend, maar niet in rechtstreekse lijn. In Deuteronomium 2 wordt het Israël verboden het land van deze drie volken in bezit te nemen. Daar worden echter Moab en Ammon kinderen van Lot genoemd, in tegenstelling tot Edom, dat ook hier als broeder van Israël wordt aangeduid. De Egyptenaren hadden Jakob en zijn nakomelingen toegestaan om als vreemdelingen in Egypte te wonen, in het land Gosen, het beste deel van het land (Gen. 48). Deze redenen zijn voor mij aanleiding voor de gedachte dat God in Zijn goedheid in het geval van Edom rekening houdt met de familiebanden, en in het geval van de Egyptenaren met hun vroegere gedrag tegenover het nageslacht van Jakob, en dat niet onbeloond laat.

Karl-Heinz Weber

School verbiedt 'buikvrije' kleding

Op een school voor voortgezet onderwijs in Friedland (BRD) is 'overdreven onthullende kleding' voortaan verboden. Dat heeft het schoolbestuur besloten, zo bericht de krant Nordkurier. Een leerlinge van een jaar of 15 met een heupbroek en een topje dat de buik vrijlaat, was naar huis gestuurd en gaat daarom nu naar een andere school. Volgens het schoolhoofd worden de jongens te veel afgeleid, wanneer zij worden geconfronteerd met te veel blote huid. Ook voor leerkrachten is dit onaanvaardbaar.

Je zou het niet voor mogelijk houden: er staat serieus eens een moreel gezien positief bericht in de krant! Nu kunnen we natuurlijk niet allemaal daar naar school of onze kinderen daarheen sturen. Maar we mogen wel blij zijn met verstandige beslissingen tot welzijn van jonge mensen. En het mag ons wel aanmoedigen om meer uit te komen voor onze eigen standpunten als het om morele vraagstukken gaat.

Jezus Christus zegt: Ik ben het Licht van de wereld

'Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben' (Joh. 8:12).

Donkerheid, duisternis – deze uitdrukkingen staan voor het ondoorzichtige, het kwade, voor dat wat ons bang maakt. En er zijn veel 'duistere plekken' in onze maatschappij: oorlog, terreur en verwoesting in verschillende landen, maar ook bedrog, geweld en vernietigende verwickelingen op het persoonlijke vlak kenmerken onze tijd. Maar uiteindelijk is het zo dat iedereen die zonder God leeft in de duisternis wandelt. Wie brengt licht in de donkerheid van deze wereld? Maar één Persoon: Jezus Christus. Hijzelf is het Licht van de wereld. Wil je licht hebben om te midden van een duistere wereld op 'verlichte wegen' te gaan? Dan zegt de Heere Jezus tegen jou: 'Wie Mij volgt, zal niet in de duisternis wandelen'.

Bedenk:

1. Er is ook een eeuwige duisternis voor iedereen die de Heere Jezus niet als zijn persoonlijke Heiland heeft aangenomen (Matth. 25:30).
2. Iedereen die 'het Licht van de wereld' volgt, mag zelf lichtdrager in een donkere wereld zijn. 'Jullie zijn het licht van de wereld' (Matth. 5:14).

Vragen bij het Bijbellezen

Bijbellezen? WANNEER

Er staat natuurlijk in de Bijbel de levensomstandigheden van de lezers. Zo moet uiteindelijk iedereen (ook de kleine kinderen of mensen) leerlingen of mensen met een beperking kunnen we toch een

- De bekende evangelist John heeft persoonlijk Bijbellezen en dat twee dingen belangrijk

Iedereen heeft zowel een plekje als een vast moment, voor de Bijbel te lezen en te bidden, en afspraken vereisen. Maar ook

- Iedereen zou moeten uitproberen effectief is voor zijn persoonlijk Maar er is zeker iets voor te zeggen vast te leggen:
  - Dan ben ik nog fit.
  - Dan kan ik mijn hele dag voor de Bijbel
  - Later op de dag word ik door veel Bijbelse personen hebben het ook Korach (Ps. 88:13), de Heere Jezus

Om over na t

Het is beter om
vers uit de Bi
dan een he
uit de Bijb

lezen

EER en WAAR?

Bijbel geen hoofdstuk 'Aanwijzingen bij het Bijbellesen', want van iedereen zijn anders. Men de voor hem meest geschikte aanpak vinden. Moeders mensen in ploegendienst zullen een andere manier vinden dan een tamelijk regelmatig verloop van de dag. Ondanks deze een paar algemene richtlijnen geven.

John Mott (1865-1955) gebruikte voor de tijd van het in het begrip 'stille tijd'. Deze uitdrukking maakt duidelijk griek zijn voor zinvol Bijbellesen:

stille + tijd

en plekje nodig waar hij ongestoord 'in de stilte alleen' kan nt, voor een 'afpraak met God'. moeten nemen waarop je de goede gewoonte hebt in je den, en waarvoor je een rustige plaats moeten uitzoeken. et broers en/of zussen, dan zal dit soms wat creativiteit of r ook hier geldt: waar een wil is, is een weg.

roberen welk tijdstip van de dag voor hem het meest onlijk Bijbellesen en gebed. te zeggen om deze tijd, als het lukt, vroeg op de morgen

oor de Heere brengen. or veel belevenissen, gevoelens en gedachten afgeleid. et ook zo gedaan: David (Ps. 5:3); de zonen van te Jezus Zelf (Mark. 1:35).

Wat te denken:

er om naar één Bijbel te leven, heel hoofdstuk Bijbel te citeren.

Geestelijk 'roggebrood'

'Wie dan weet goed te doen, en het niet doet, voor hem is het zonde' (Jak. 4:17).

Gedachten van Christiane:

Jongeren om me heen zeggen tegen mij dat ik een echte vrouw ben als ik ...

- het initiatief neem en jongens 'probeer te versieren';
- ieders aandacht trek;
- aan elke modegril meedoe en dus alleen merkkleding draag;
- meelach bij schuine moppen op school (die meestal ten koste van vrouwen gaan);
- ook als meisje niet terugdeins voor roken en alcohol;
- vuile tijdschriften lees.

De Bijbel zegt: ik ben een vrouw naar Gods wil wanneer ik ...

- in een wereld zonder morele waarden mijn waardigheid als meisje en vrouw bewaar (Spr. 11:22);
- inzie dat de echte aantrekkelijkheid van een vrouw zit in 'bescheiden en ingetogen gedrag (1 Tim. 2:9);
- op de juiste manier voor de Heere Jezus werkzaam ben en Hem zo door mijn leven eer (Rom. 16:1-2; Hand. 9:36-39);

- Godvrezend ben; want dat geeft meer zegen dan uiterlijkheden (Spr. 31:30);
- de keus wat betreft een toekomstige huwelijkspartner aan de Heere overlaat en mij rein bewaar voor mijn latere man – naar lichaam, ziel en geest.

Bijbelstudie

Het Johannes-Evangelie

'Jezus nu heeft in aanwezigheid van Zijn discipelen nog wel veel andere tekenen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam' (Joh. 20:30-31).

Het Johannes-Evangelie is waarschijnlijk pas vele jaren na de drie andere evangeliën – Mattheüs, Markus en Lukas – geschreven. Het neemt een aparte plaats in, omdat daarin niet zozeer de levensweg van de Heere Jezus op deze aarde wordt gevolgd, maar omdat daarin vooral Zijn gesprekken zijn vastgelegd. Overal zien we Zijn Goddelijk wezen stralen. Tegelijkertijd is er misschien geen ander evangelie waarin we ook de Mens Jezus Christus zo indrukwekkend aantreffen.

Zelden vinden we in het Woord van God zo'n regelrechte verwijzing naar het doel van een boek. Johannes geeft echter aan het eind van zijn evangelie drie belangrijke aanwijzingen over de inhoud van zijn verslag van het leven van de Heere Jezus:

- De daden (en ook de Persoon) van de Heere Jezus zijn zo geweldig, dat je ze niet allemaal in één boek zou kunnen behandelen. Aan het eind van hoofdstuk 21 bevestigt Johannes zelfs dat 'de wereld zelf de geschreven boeken niet zou kunnen bevatten', als alles opgeschreven zou worden.

Het doel van het Johannesevangelie is dat de lezer in de Heere Jezus gelooft. Deze heerlijke Persoon is Mens – de Mens, Die door God naar deze aarde gezonden werd: Jezus, de Christus. En Hij is tegelijk de eeuwige God Zelf, Die geen begin en geen einde heeft: de Zoon van God. In Hem moeten wij geloven. Hij is voor ons gestorven als Redder en Hij heeft het hele raadsbesluit van God vervuld.

- Door het geloof in Christus wordt ons eeuwig leven geschonken.

Door dit leven kunnen wij gemeenschap met de goddelijke Personen hebben (vgl. 1 Joh. 1:1-5). Wij hebben door het eeuwige leven een eeuwige gemeenschap met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

De eeuwige Zoon van de eeuwige Vader

Deze inleidende opmerkingen maken duidelijk dat Johannes de Persoon Jezus op een heel bijzondere manier beschrijft. Natuurlijk is elk evangelie speciaal. Toch schrijft Johannes vanuit een oogpunt dat fundamenteel verschilt van de andere drie evangelisten. Daardoor vinden wij in dit evangelie relatief weinig 'actie'. Die ontbreekt niet volledig, maar heeft hier vooral de taak de Persoon van de eeuwige Zoon van God te bevestigen – als teken. Niet voor niets vinden we in dit evangelie steeds weer deze uitdrukking: teken.

De gesprekken van de Heere Jezus

tijdschrift
voor jonge
Christenen

Bijbelstudie: Het Johannes-Evangelie

krijgen veel ruimte in dit evangelie. Hij spreekt als het 'eeuwige Woord' (vgl. Joh. 1:1), want Hij is de volkomen en volledige uitdrukking van God, ook van wat God in Zijn wezen en in Zijn natuur is. Hij wordt in dit evangelie telkens als de Zoon van God gezien; 'de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem verklaard' (Joh. 1:18).

Tegelijkertijd vinden we in dit boek verwijzingen naar de mensheid van de Heere Jezus die niet duidelijker zouden kunnen zijn. Slechts een enkele keer wordt in de evangeliën terloops gezegd dat de Heere Jezus moe was. Misschien zou je verwachten deze verwijzing in het Evangelie naar Lukas aan te treffen, dat de Heere Jezus als Mens laat zien. Maar het is Johannes die deze uitdrukking gebruikt (Joh. 4:6).

Ook wendt de Heere Jezus Zich in dit evangelie steeds weer tot individuen. Dat toont Zijn invoelingsvermogen (Nicodémus in Joh. 3; de vrouw bij de bron van Jakob in Joh. 4; de in echtbreuk verstrikte vrouw in Joh. 8; de blindgeborene in Joh. 9; Lazarus in Joh. 11 etc.).

Tenslotte is het een Mens Die aan het kruis sterft. 'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond ...' (Joh. 1:14): God moest Mens worden, opdat de zonden verzoend konden worden. En voor die verzoening was de dood nodig, want zonder bloedvergieten is er geen vergeving. En zowel het zoenoffer als verzoening en vergeving zijn door de Mens Jezus Christus bewerkt.

'Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zei Hij: Het is volbracht! En Hij boog het hoofd en gaf de geest' (Joh. 19:30). De evangelist spreekt hier over de Mens Jezus – niet over de eeuwige God, ook al is de Heere Jezus God, zoals we

uit andere Bijbelgedeeltes weten. Wij kunnen dat niet begrijpen, maar ons alleen in aanbidding voor de verborgen grootheid van Zijn Persoon buigen.

De voorstelling van Jezus Christus in het Johannesevangelie

Dit vierde evangelie is heel waarschijnlijk als laatste geschreven. Men neemt aan dat het pas tegen het eind van de eerste eeuw door Johannes werd opgeschreven. Toch raken wij door Johannes onder de indruk van de details, die duidelijk maken dat de eigenlijke schrijver God Zelf, de Heilige Geest, is. Maar deze details laten ook zien met welke liefde Johannes over zijn belevissen met de Heere Jezus heeft nagedacht. Hij spreekt bijvoorbeeld over het 'tiende uur', waarin twee discipelen bij de Heere Jezus kwamen – hij was er zelf vermoedelijk één van (Joh. 1:39). Dan schrijft hij naar aanleiding van de bruiloft in Kana over 'zes stenen watervaten' (Joh. 2:6), en in verband met de visvangst over '153 grote vissen' (Joh. 21:11).

Johannes en Mattheüs zijn de enige evangelisten die de Heere tijdens Zijn werk hier op aarde als discipelen begeleid hebben. Zo konden zij dus over veel dingen als ooggetuigen schrijven. Het valt op dat Johannes zijn eigen naam nooit noemt in het evangelie. Hij spreekt over zichzelf als de 'discipel, die Jezus liefhad'². Johannes begint zijn evangelie met een unieke inleiding in de eerste 18 verzen. Al uit de eerste twee verzen blijkt:

- 'In het begin was het Woord': de Persoon over Wie hier geschreven wordt – Jezus Christus, de Zoon van God – is als zodanig eeuwig. Want bij elk begin dat men zich zou kunnen voorstellen, was Hij er al. En Hij wordt het 'Woord' genoemd: de volkomen, volledige uitdrukking van God. Hij was immers altijd al het Woord!

² Daarbij is opvallend dat dit pas vanaf hoofdstuk 13 het geval is. Wanneer Johannes de laatste lijdensweg van zijn Heere begint te beschrijven, wordt Christus' liefde voor hem heel groot in zijn hart!

• ‘En het Woord was bij God’: dit Woord wordt hier onderscheiden van God. Het was een Persoon Die bij God was. Wanneer iemand in het dagelijkse leven bij een andere persoon is, dan kan hij onmogelijk deze persoon zijn. Hij moet een eigen identiteit hebben. Zo wordt het Woord – de Zoon van God – tegelijk van God onderscheiden.

• ‘En het Woord was God’: ook al wordt het Woord van God onderscheiden, toch is Het tegelijkertijd God. Het is in wezen gelijk met God, omdat het God is. Deze schijnbare tegenstelling – onderscheiden van God als Persoon, tegelijkertijd echter God Zelf – kunnen wij mensen niet met ons verstand begrijpen. Maar wij weten uit vele Bijbelgedeeltes dat de ‘ene’ God tegelijk een ‘drie-enige’ God is: God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. En tussen deze drie Personen is er geen onderscheid in rang.

• ‘Dit was in het begin bij God’: de Persoon Die het Woord is – dus de Zoon – was er in deze verhouding altijd al; Hij was al in het begin bij God en was God. Hij kwam niet eerst in de betrekking Vader – Zoon, toen Hij op deze aarde kwam. Nee, al voor de grondlegging van de wereld, altijd al, was het Woord de Zoon.

Omdat de Heere Jezus in dit evangelie als de Zoon van God wordt getoond, vinden we hier geen geslachtsregister. Want de eeuwige Zoon heeft geen voorouders – Hij is God.

Wij kunnen in de loop van het evangelie steeds weer vaststellen dat de Heere Jezus door Johannes van het begin af aan als de Verworpene en Verachte wordt beschreven. Ook dat wordt in de eerste verzen al duidelijk: ‘Hij was in de wereld en de wereld is door Hem ontstaan en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben

Hem niet aangenomen’ (Joh. 1:10 e.v.).

De volgende ruwe indeling lijkt mogelijk:

1. Inleiding: hoofdstuk 1:1-18;
2. De publieke dienst van de Zoon van God: hoofdstuk 1:19-12:50;
3. De dienst en de Woorden van de Zoon voor de familie van God: hoofdstuk 13:1-17:26;
4. Dood en opstanding: hoofdstuk 18:1-20:31;
5. Profetisch einde: hoofdstuk 21.

De eerste 17 hoofdstukken zijn vaak vergeleken met de tent der samenkomst: hoofdstuk 1-12: de voorhof: de Heere Jezus vertoont Zich aan Zijn volk; hoofdstuk 13-16: het Heilige: de vertrouwelijke omgang van de Heere met de Zijnen; hoofdstuk 17: het Allerheiligste: de heilige gemeenschap tussen de Vader en de Zoon.

Regelmatig is erop gewezen dat de eerste 19 hoofdstukken van dit evangelie als het ware een inleiding tot de drie brieven van Johannes zijn, omdat de daar genoemde onderwerpen, zoals leven (m.n. Joh. 3-7), licht (8-12) en liefde (13-17) allemaal al in het evangelie worden behandeld. De laatste drie hoofdstukken (19-21) zou men als een voorbereiding op het boek de Openbaring kunnen opvatten, dat eveneens uit de pen van Johannes afkomstig is en waarin hij de profetische lijnen van het laatste hoofdstuk van het evangelie weer oppakt en diepgaand belicht. Ook de uitspraken van de Heere Jezus in dit evangelie (16:28) kunnen in zekere zin als indeling dienen:

- Ik ben van de Vader uitgegaan (1:1-18);

Bijbelstudie: Het Johannes-Evangelie

- ... en ben in de wereld gekomen (1:19-12:50);
- ... wederom verlaat ik de wereld en ga naar de Vader (13-21).

Deze opsomming van mogelijke structuren maakt duidelijk: als het gaat om de eeuwige Zoon van de Vader, dan is het menselijk verstand niet in staat om te vatten wat God ons voorstelt. Wij mensen kunnen altijd maar één lijn tegelijk volgen. 'Want wij kennen ten dele' (1 Kor. 13:9).

De zeven wonderen in het Johannesevangelie

Van de meer dan dertig wonderen die wij in de andere drie evangeliën vinden, noemt Johannes alleen wat in al de vier evangeliën voorkomt: de spijziging van de vijfduizend. Daarentegen schrijft hij over zes andere wonderen die in geen van de andere evangeliën genoemd worden. Zo komt Johannes uit op totaal zeven wonderen – wat getuigt van de volmaaktheid en volledigheid van de Goddelijke heerlijkheid en macht van de Heere Jezus. De wonderen van de Heere worden hier trouwens 'tekenen' genoemd, omdat ze in dit evangelie heel bijzondere tekenen van Zijn Goddelijke heerlijkheid zijn:

1. Het veranderen van water in wijn (Joh. 2:1-11): het Woord van God (water), dat berouwvol opgenomen wordt, leidt tot grote vreugde (wijn).
2. De genezing van de zieke zoon van de koninklijke hoveling (Joh. 4:46-54): Israël (koninklijke hoveling) ondervindt barmhartigheid, hoewel de Zoon van God de hoveling niet direct bezoekt.
3. De genezing van de verlamde bij Bethesda (Joh. 5:1-9): soevereine genade triomfeert over de wet.
4. De spijziging van de vijfduizend (Joh.

6:1-15): Christus voldoet als het Manna en het Brood van het leven aan alle behoeften van de mensen.

5. De genezing van de blindgeborene (Joh. 9:1-38): het (geestelijke) openen van ogen: wedergeboorte.

6. De opwekking van Lazarus (Joh. 11:1-44): de macht van de opwekking van mensen – Christus is Heere over de dood.

7. De wonderbare visvangst van de 153 vissen (Joh. 21:4-14): het bijeenbrengen van de volkeren vlak voor en tijdens het Duizendjarig Rijk.

Deze zeven wonderen staan naar alle waarschijnlijkheid ook in een zekere morele volgorde. Gods doel voor de mensen is om hun ware en echte vreugde te schenken. Het middel daarvoor is vandaag het Woord van God (1). Daarom kwam de Zoon van God op aarde. Eerst kwam Hij als de door God gezalfde Messias (Ps. 2 noemt Hem in dit verband de Zoon van God) naar Zijn volk Israël (2). Het volk wees Hem af. Maar daarmee was het plan van God niet mislukt. Zijn soevereine genade triomfeerde over de wet en de afwijzing van Israël (3), want Christus is als het Brood van de hemel, het ware Manna, niet alleen voor Israël gekomen maar voor de hele wereld (4). Niet voor niets wordt in Johannes 6 de plaats 'Tiberias' genoemd, die herinnert aan de Romeinse heerser met dezelfde naam. Dat duidt aan dat het werkveld van de Heere Jezus niet tot Israël beperkt bleef.

Het brood van de Heere schenkt ons – in beeld – nieuw leven. En dit krijgen wij door de nieuwe geboorte (5), wanneer de Heere ons de ogen van de ziel voor Zijn boodschap opent. Wij doen de nieuwe mens aan, zoals Paulus het noemt, en ervaren geestelijk al de kracht van de opstanding (Ef. 1:19-2:10), die ook

Volg Mij!

Christus uit de dood opwekte (6). Maar er zal een moment komen waarop ook ons lichaam opgewekt zal worden. Dan zullen wij bij de Heere Jezus zijn en met Hem op deze aarde komen. Daar treft Hij dan niet alleen maar een hersteld overblijfsel uit Israël aan, dat zich aan God onderwerpt. Maar van alle einden van de aarde zullen mensen uit de volken komen om God als Schepper en Heere te erkennen en voor Hem neer te knielen (7).

'Ik ben' in het Johannesevangelie

God had Zich tegenover Mozes bekendgemaakt als 'Ik ben Die Ik ben' (Ex. 3:13-15). Dat is Zijn Naam als de Eeuwige, de Blijvende, Die altijd was en altijd zijn zal. Johannes wijst op een bijzondere manier terug naar deze Naam van God. Strikt genomen is het de Heere Jezus Zelf Die deze Naam voor Zich opeist en het verbindt met Zijn eigen heerlijkheid.

Zeven verschillende heerlijkheden van Zijn Persoon voegt Hij toe aan dat nadrukkelijke 'Ik ben'. Het was de 'Ik ben', Die op de aarde gekomen was. Deze keer had God geen grote dienstknecht zoals Mozes gestuurd. Deze keer was Hij Zelf gekomen, doordat Hij Mens werd om als Dienstknecht en God in één Persoon het volk te bevrijden. Het is niet verwonderlijk dat de volmaakte Goddelijke heerlijkheid³ op deze manier met Christus verbonden wordt.

1. 'Ik ben het brood des levens' (Joh. 6:35, 41, 48)⁴: de Heere Jezus is Degene Die uit de hemel gekomen is om de honger van mensen te stillen. Daartoe moest Hij als Mens Zijn leven geven: 'Het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld' (Joh. 6:51).

2. 'Ik ben het licht van de wereld' (Joh. 8:12). 'God is licht' (1 Joh. 1:5). En de

Zoon van God heeft dit licht in deze wereld bekendgemaakt, want Hij is God. Als de grote 'Ik ben' was Hij toen ook als Mens dit 'Licht van de wereld', dat ieder mens in het licht van God plaatst. Dat wordt vooral in de eerste elf verzen van dit hoofdstuk duidelijk, waarin Hij Zijn licht van de waarheid op de huichelachtige farizeeërs en Zijn licht van de genade op de zondige vrouw laat vallen.

3. 'Ik ben de deur van de schapen' (Joh. 10:7, 9). Christus is de enige weg naar God. Alleen wie door Hem 'binnengaat', zal redding vinden. God is Mens geworden, en alleen door deze ene Mens bestaat er redding. Elke andere deur leidt naar een dwaalweg. Ook vandaag nog!

4. 'Ik ben de goede Herder' (Joh. 10:11, 14). Normaal gesproken leidt en beschermt een herder zijn schapen. De 'Ik ben' echter – de Eeuwige – was bereid te sterven, toen Hij Mens geworden was. Want Hij kon Zijn schapen alleen tot God leiden door plaatsvervangend voor hen te sterven. God zij eeuwig dank daarvoor!

5. 'Ik ben de opstanding en het leven' (Joh. 11:25). Hoewel de Heere Jezus op het moment dat Hij dit tegen Martha zei nog niet opgestaan was, kon Hij van deze heerlijkheid getuigen. Want Hij is het Leven. Als de eeuwige God bezat Hij altijd al de macht over het leven. Maar ook als Mens is Hem deze heerlijkheid door de Vader gegeven: 'Zoals de Vader het leven heeft in Zichzelf, zo heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelf' (Joh. 5:26).

Maar Hij is niet alleen de uitdrukking van het leven. Ook de opstanding is deel van Zijn heerlijkheid. De opstanding, elke opstanding, berust op Zijn Persoon. Hij was niet alleen de Eersteling uit de

³ In dit verband vinden we in de Bijbel steeds weer het getal 7.

⁴ In Johannes 6:51 gebruikt de Heere Jezus ook een dergelijke uitdrukking: 'Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is'.

Bijbelstudie: Het Johannes-Evangelie

doden, maar in Hem is de kracht van de opstanding te vinden.

6. 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven' (Joh. 14:6). Zoals er maar één weg tot behoud is, zo is er ook maar één weg naar de Vader: de Zoon, Jezus Christus. Hij alleen heeft de waarheid over de Vader bekendgemaakt. Zo kan Hij in hetzelfde hoofdstuk tegen Filippus zeggen: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien, en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?' (Joh. 14:9).

Wat ook heel basaal is, is dat de Heere Jezus de waarheid over alles geopenbaard heeft – over God, over de mens, over de Goddelijke liefde en genade, over de zonde van de mens, over het licht van God enz.

Maar Hij is ook het leven dat wij allemaal nodig hebben, wanneer wij gemeenschap met de Vader willen genieten. Hij Zelf is de Bron van dit leven.

7. 'Ik ben de ware Wijnstok' (Joh. 15:1). Het is verbazingwekkend dat de zeven 'Ik ben's' met deze titel eindigen. Hij is de Enige Die werkelijk vrucht voor God gedragen heeft. Hij was van God uitgegaan en deed precies wat God vroeger van Zijn volk verwachtte.

In Psalm 80:8 lezen we dat eigenlijk Israël de wijnstok was. Het volk had ook voor God moeten leven, maar Israël was verdorven. Daarom moest Christus als de ware Wijnstok komen. En Hij bracht op volmaakte wijze vrucht voort voor God de Vader. Dat zien we door Zijn unieke werk aan het kruis op Golgotha! En wij zijn zelf deel van deze vrucht; een duidelijk teken dat Hij vrucht tot vreugde van God tweegebracht heeft.

Naast deze zeven aanduidingen waarmee de Heere Jezus het 'Ik ben' concreet maakt, is er een hele lijst van andere tek-

sten waarin de Heere Jezus over Zichzelf zegt dat Hij de 'Ik ben' van het Oude Testament is.

Twee markante Bijbelgedeeltes wil ik hier noemen; maar het zijn niet de enige die Johannes noemt:

- 'Ik ben het' (Joh. 6:20) – De discipelen varen met het schip op het stormachtige meer. Dan komt de Heere Jezus en roept hun deze woorden toe. Ze staan symbolisch voor Zijn komst op aarde als de 'Ik ben het', Die van Godswege naar Zijn volk toekwam dat zich in stormachtige tijden bevond, om het te redden.

- 'Jezus dan, Die alles wist wat er over Hem komen zou, trad naar voren en zei tegen hen: Wie zoekt u? Zij antwoordden Hem: Jezus de Nazarener. Jezus zei tegen hen: Ik ben het. En Judas, die Hem verraadde, stond ook bij hen. Toen Hij dan tegen hen zei: Ik ben het, deinsden zij terug en vielen op de grond' (Joh. 18:4-6). Judas was met soldaten, hogepriesters en dienaren naar de tuin gekomen om Jezus te verraden en gevangen te nemen. Hij had echter geen rekening gehouden met de almacht van de Heere. En de Heere Jezus bewees Zich als de Eeuwige, voor Wie ieder mens moet knielen. En toch: de Heere Jezus liet Zich toen vrijwillig gevangen nemen om later gekruisigd te worden. Dat is Goddelijke genade!

Niet in boeken te vatten

Zo zijn er nog heel wat bijzonderheden in het Johannesevangelie te noemen die ons verbazen. Het is bijvoorbeeld opvallend hoe profetisch juist het eerste en laatste hoofdstuk van dit boek zijn.

In de eerste hoofdstukken is steeds weer sprake van dagen: de volgende dag, op de derde dag enz. Door de gebeurtenissen op deze dagen te rangschikken en met elkaar te verbinden, ontstaat er een

Volg Mij!

Bijbelstudie: Het Johannes-Evangelie

beeld van voorzeggingen over perioden die tot op heden nog deels in de toekomst liggen.

Hetzelfde geldt voor de laatste twee hoofdstukken, waarin wordt gesproken van 'die' dag, 'na acht dagen' enz. Ook hier wordt profetisch de volgorde van gebeurtenissen aangeduid.

Andere details zijn eveneens indrukwekkend⁵. Johannes beschrijft bijvoorbeeld in zijn boek zes nachten. Waarom geen zeven?

Eerder werd er al op gewezen dat Johannes in dit evangelie niet zijn naam noemt. En toch spreekt hij over zichzelf als de discipel die door Jezus geliefd werd. En juist Johannes schrijft veel over de liefde van de Vader voor de Zoon⁶, over de liefde van God, en ook over de liefde van de Heere Jezus. Blijkbaar had Johannes een speciale gevoeligheid voor deze liefde.

Er is niets mooiers dan met de Heere Jezus bezig te zijn. En het is een mooie taak voor ons allemaal om Hem in het Johannesevangelie te zien – om Hem dan te prijzen en te aanbidden. Wij hopen dat dit artikel daartoe bijdraagt.

Vragen voor persoonlijke Bijbelstudie

- Wie is de auteur van dit evangelie? Waarom heeft God juist hem uitgekozen?
- Vanuit welk gezichtspunt wordt de Heere Jezus in dit evangelie getoond? Zoek er voorbeelden bij!
- In elk evangelie wordt de Heere Jezus niet uitsluitend vanuit één enkel gezichts-

punt bekeken. Waar kun je Hem in het Johannesevangelie zien als Zoon des mensen, als Koning, als Dienaar, als Profeet?

• Welke structuur heeft dit evangelie? Waarom?

• De offerdood van de Heere Jezus en de offers in Leviticus 1-5 hebben overeenkomsten met elkaar. Welke vallen hier speciaal op?

• De evangeliën in het Nieuwe Testament laten soms een min of meer rechtstreeks verband zien met andere afzonderlijke boeken of brieven in het Nieuwe Testament. Welke boeken hebben speciaal betrekking op het Johannesevangelie?

• In elk evangelie worden ook de discipelen van de Heere vanuit een speciaal perspectief gezien. Welk perspectief is dat in het Johannesevangelie?

• Waarom noemt Johannes zich in 'zijn' evangelie 'de discipel, die Jezus liefhad'?

• Er staat in het Johannesevangelie geen geslachtsregister en er wordt geen hemelvaart beschreven. Waarom niet?

• Waarom worden juist in dit evangelie zo veel toespraken van de Heere genoemd?

• Het laatste hoofdstuk van het evangelie is een inhoudelijke bijlage, een soort naschrift. Wat is de aanleiding voor deze bijlage geweest?

Manuel Seibel

⁵ Bijvoorbeeld:

1) het noemen van de naam 'Vader' (ca. 120 keer);

2) doelgerichte haat van de Joden wegens het feit dat Hij Gods Zoon is (5:18; 7:19, 30, 32, 44; 8:20, 37, 59; 10:31, 39);

3) de verschillende 'uren' (mogelijk vijf hoofdaspecten);

4) de Heere spreekt over wat en hoe Hij dingen bij de Vader gezien en gehoord heeft (3:11, 32; 8:26, 28, 40; 12:49-50; 15:15);

5) het eeuwige leven (een hoofdthema).

Wij laten het bestuderen van deze thema's aan jullie over, omdat het in het kader van een overzicht te veel zou worden om alles te behandelen.

⁶ Zeven keer: Johannes 3:35; 5:20 (hier wordt een ander woord voor liefde gebruikt, dat betekent: genegenheid hebben; 10:17; 15:9; 17:23, 24, 26. Eén keer spreekt de Heere expliciet over Zijn liefde tot de Vader: 14:31.

Prikkel tot nadenken Iemand vertrouwen? Waarom?

'Gebeden krijgen een bijzondere inhoud en kracht, wanneer je weet hebt van de noden van anderen!' Dit las ik onlangs en het heeft mij niet meer losgelaten. Hoeveel weet ik eigenlijk van mijn broeder die zondag aan zondag naast mij zit? Wij praten samen veel, over heel veel dingen, blijkbaar gaat het goed met hem. Of toch niet? Wij maken grapjes en lachen, zijn blij met heel veel dingen die we samen doen en delen, inclusief het Woord van God.

Zijn wij niet allemaal goede toneelspelers? Er is een probleem en niemand weet ervan, omdat men het goed kan verbergen. Eigenlijk is alles in orde: je hebt je bekeerd, je hebt je laten dopen, je gaat met je ouders regelmatig naar bijeenkomsten. Iedereen vindt je aardig, sommigen denken zelfs dat je heel geestelijk bent.

Maar intussen is er iets in je leven niet in orde. En dat weet jij heel goed. Dat heb je al vaak bij God gebracht, maar je had geen kracht het weg te doen. En het komt steeds terug. Zeg het toch tegen iemand! Allereerst tegen God. Hij alleen kan je echt helpen. Maar ga ook naar een vriend, naar iemand die je vertrouwt. En vertel alles openhartig. Het doet goed, wanneer je iemand hebt die luistert, die je begrijpt, die goed aanvoelt wat je belast, omdat hij zelf al ervaring heeft opgedaan in het leven. Je kunt dan ook met hem bidden voor je probleem.

Wij leven vandaag in de gemeente vaak erg teruggetrokken. Wij doen veel samen, maar zijn niet openhartig en vertrouwen elkaar niets toe. Misschien wel om goede redenen, want er is veel misbruik van gemaakt. Men

heeft verder verteld wat iemand in goed vertrouwen gedeeld heeft, en daardoor zijn relaties verwoest, omdat het vertrouwen geschonden is. Dat mag niet gebeuren, al helemaal niet onder broeders en zusters.

Ik wil je toch simpelweg bemoedigen: iedereen heeft in het leven iemand nodig die je zonder meer kan vertrouwen, een vriend. Kijk eens om je heen of je niet iemand onder de gelovigen kunt vinden die betrouwbaar is. Dat wil niet zeggen dat de ander voor jou beslissingen kan nemen of je van je problemen kan afhelpen – absoluut niet. Maar vaak kan hij je een tip geven die niet alleen louter theorie is, maar gebaseerd is op ervaring.

En dan is er nog een grote 'krachtbron', die ik in het begin al genoemd heb. Als iemand je nood kent, dan kan hij voor jou bidden dat je er niet in omkomt, maar dat je bevrijding en hulp ervaart. Dat is mijn ervaring. Ik hoop dat jij dat ook gaat doen, tot je eigen zegen en geluk!

14 kenmerken van echte liefde

Het woord 'liefde' komen we bijna dagelijks tegen – snelle graffitleuzen op viaducten, opvallende koppen in de media. Hoewel iedereen sterk naar liefde verlangt, hebben velen er helaas alleen maar vluchtige, uiteindelijk vaak teleurstellende ervaringen in opgedaan.

Christenen hebben ontdekt dat God hun in liefde tegemoet getreden is. Maar lopen wij geen gevaar dat we liefde tot een vage term zonder concrete inhoud laten verworden? Of tot een excuus voor passiviteit, als het erom gaat verkeerde dingen weer in orde te brengen? We willen daarom bespreken wat liefde betekent, hoe het zich manifesteert in ons samen Christen-zijn, en Wie daarin ons grote voorbeeld is ...

'De liefde is ...'

... een wezenlijk kenmerk van God Zelf. 'God is liefde' (1 Joh. 4:8).

'Hierin is de liefde van God aan ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft', 'als verzoening voor onze zonden' (1 Joh. 4:9 e.v.). 'De liefde van God is in onze harten uitgestort door de Heilige Geest, Die ons gegeven is' (Rom. 5:5). En ze moet ons leven kenmerken.

Veertien kenmerken van deze liefde worden in 1 Korinthe 13 beschreven, eigenschappen waardoor Christus Zelf gekenmerkt werd toen Hij hier op de aarde was – actief in liefde en leed. Wij willen dit mooie beeld van de Heere onthouden en tegelijk leren van de mankementen van de Korintheïers.

(1) ... geduldig

Hoelang heeft de Heere Jezus Zijn discipelen niet moeten verdragen (Luk. 9:41)? Zijn geduld in de omgang met kleingelovige, onverstandige mensen is bewonderenswaardig. Verdraagt de Heere ons ook niet met veel geduld, hoewel wij steeds

weer bij Hem weglopen? In hun vermeende geloofskracht konden de Korintheïers geen geduld opbrengen om de groei van de geestelijk zwakken af te wachten en zolang af te zien van het eten van vlees bestemd voor de afgoden (1 Kor. 8:10 e.v.). Wij hebben het daarom net zo hard nodig om de Heere te vragen om geduld in de onderlinge omgang met elkaar als broeders en zusters. Geduld is een onderdeel van de vrucht van de Geest (Gal. 5:22).

(2) ... vriendelijk

De Heere zei tegen de mopperende arbeiders in de gelijkenis dat Hij vriendelijk was (Matth. 20:15), en Hij was het ook.

Dit zich richten op anderen moesten de Korintheïers ook meer in de praktijk brengen, dan zou het onderling ook beter gaan. En ook wij zouden ons moeten laten aansporen vriendelijk te zijn (zo wordt het in Gal. 5:22 weergegeven). Hoeveel goeds kunnen we daardoor niet bewerken! En onze ongelovige collega's of burens zullen wij door dit gedrag veel eerder met de blijde boodschap kunnen bereiken.

14 kenmerken van echte liefde

(3) ... niet jaloers

Johannes vertelde de Heere een keer dat ze iemand demonen hadden zien uitdrijven die niet met hen de Heere volgde. Maar de Heere maakt in Zijn antwoord duidelijk dat wij niet jaloers moeten zijn op het succes van een ander: 'Verbied het niet, want wie niet tegen ons is, die is voor ons' (Luk. 9:49-50).

Wat waren de Korintheers afgunstig vanwege hun genadegaven! Ze bekommerden zich om hun eigen eer (1 Kor. 3:3) in plaats van geestelijk te profiteren van de gaven van anderen en 'naar de geestelijke gaven te streven' (1 Kor. 14:1, hetzelfde woord 'ijveren' in de grondtekst).

En wij? De Heere wil ons ervoor bewaren dat wij jaloers worden op wat Hij in anderen bewerkt heeft. Hij wil dat wij dankbaar zijn voor wat Hij ons zelf heeft toevertrouwd.

(4) ... pronkt niet

Toen de discipelen tegen de Heere zeiden: 'Iedereen zoekt U!', antwoordde Hij, terwijl Hij Zich bewust was van Zijn dienst: 'Laten wij naar de naburige plaatsen gaan' (Mark. 1:37-38). Hij zag af van populariteit. Ook toen Zijn broeders Hem openlijk in Jeruzalem wilden 'presenteren', 'bleef Hij in Galilea' (Joh. 7:4, 9).

Wat pochten de Korintheers met hun gaven en hun favoriete dienstknechten! Liefde vraagt geen erkenning aan de buitenkant, maar de goedkeuring van de Heere. Zonder veel ophef voor Hem leven en Hem dienen – dat is tot Zijn en tot onze vreugde!

(5) ... doet niet gewichtig

Wist de Heere niet meer dan iedereen in Zijn omgeving? Maar Zijn manier van optreden als twaalfjarige in de tempel (Luk. 2:46-47) en ook later in de synagogen, vertoonde geen spoor van gewichtigheid – hoewel Hij 'door allen geprezen werd' (Luk. 4:15). De Korintheers moesten on-

dervinden dat kennis zonder liefde niet opbouwt (1 Kor. 8:1). Ook in hun trotse houding tegenover de apostel Paulus was geen liefde te bespeuren (1 Kor. 4:6, 18). Wij mogen de Heere dankbaar zijn voor elke kennis van Zijn gedachten. Echter op de juiste manier toegepast, zal kennis altijd opbouwen en onszelf onbelangrijk maken. Zien de mensen dat in ons spreken en optreden?

(6) ... handelt niet ongepast

Hoewel de Heere contact had met zondige mensen zoals de vrouw bij de bron bij Sichar (Joh. 4) of de zondares (Luk. 7:39),

Volg Mij!

heeft Hij voortdurend Zijn Goddelijke waardigheid bewaard. Hij liet er Zich niet van weerhouden om met hen te praten, omdat Hij geen verkeerd menselijk, traditioneel idee van fatsoen had. Terwijl de Samaritanen in Johannes 4 en de farizeeërs in Lukas 7 wel het contact met zulke mensen meden.

Hoe gedroegen de Korinthiërs zich met betrekking tot de maaltijd van de Heere? 'De één heeft honger, terwijl de ander dronken is' (1 Kor. 11:21). Grof optreden staat in tegenstelling tot echte liefde (ook in het huwelijk en gezin!). 'Laten wij, als op klaarlichte dag, op een gepaste wijze wandelen; bekleed u met de Heere Jezus Christus' (Rom. 13:14). Als wij 'eerbaar' (dat is het tegendeel van onfatsoenlijk) wandelen voor degenen die buiten zijn (1 Thess. 4:12), zal men bijv. ook met respect een uitnodiging voor een evangelisatieavond van ons aanvaarden.

(7) ... zoekt niet haar eigenbelang

De Heere was niet gekomen om gediend te worden, maar om Zelf te dienen (Matth. 20:28). Hij zocht niet Zijn eigen eer (Joh. 7:18; 8:50). En de Korinthiërs? Zij konden nauwelijks wachten om met hun gaven in de samenkomsten te schitteren – en zo spraken soms opeens meerderen tegelijk (1 Kor. 14:27). Wat kon Paulus echter een mooi getuigenis van Timotheüs geven (Filipp. 2:20-21)!

Gaat het ons in onze dienst onder Christenen werkelijk om het welzijn van de medebroeders en -zusters en de eer van Jezus Christus? Alleen dat zal ons voor elk egoïsme bewaren.

(8) ... wordt niet verbitterd

De Heere kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen (Joh. 1:11). Hij oogstte haat voor Zijn liefde (Ps.

109:5). Maar Hij werd daardoor niet bitter of hard tegen de mensen om Hem heen. De Korinthiërs echter schrokken niet terug voor partijchap (1 Kor. 3:4), en ook niet voor juridische twisten (1 Kor. 6:6). Paulus echter raakte niet verbitterd, integendeel, ondanks de afnemende liefde van de Korinthiërs hield hij des te meer van hen (2 Kor. 12:15). Laten we bidden dat de Heere ons vrijmaakt van bitterheid tegen medebroeders en -zusters, ook als ze ons gekwetst hebben.

(9) ... denkt geen kwaad

Heeft de Heere Jezus door de verloochening wrok gekoesterd tegen Petrus? Of tegen alle discipelen toen ze wegliepen tijdens Zijn arrestatie?

Hij heeft alles vergeven – zonder enige beperking voor hun latere dienst.

Iedereen verliet de apostel Paulus bij zijn verdediging. En zijn reactie? 'Moge het hun niet toegerekend worden' (2 Tim. 4:16).

Hoelang vechten wij soms niet tegen verkeerde gevoelens die we tegen een broeder hebben die zijn fout allang toegegeven heeft?! Wanneer we elkaar vergeven 'zoals ook God in Christus ons vergeven heeft' (Ef. 4:32), dan zal de Heere ook de bitterheid tegen een broeder of zuster wegemen.

(10) ... verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verheugt zich over de waarheid

De Heere Jezus hield van de rijke jongeling (Mark. 10:21), maar Hij vond bij hem wel een zwakke plek. Hoe snel zijn wij niet geneigd het kwaad bij onze beste vrienden of familieleden (of bij ons zelf!) door de vingers te zien, en zelfs te verdedigen wat we doen! De ongehichelde, echte liefde verafschuwt het kwaad en houdt vast aan het goede (Rom. 12:9).

Genieten wij van de waarheid van het Woord

14 kenmerken van echte liefde

van God, van waarheid en echtheid in het geloofsleven van anderen?

(11) ... verdraagt alle dingen

Onze Heere heeft werkelijk alles verdragen, zelfs het oordeel van God over onze zonden. Zijn liefde kon daardoor niet uitgeblijst worden (Hoogl. 8:7). Ook de manier waarop de mensen om Hem heen zich gedroegen – ongelof van het volk en de discipelen, haat en mishandeling door Joden en Romeinen – heeft de Heere op bewonderenswaardige wijze verdragen.⁷ Paulus was bereid alles te verdragen, 'opdat hij geen enkele hindernis zou opwerpen voor het Evangelie van Christus' (1 Kor. 9:12). Wanneer Gods liefde in ons werkt, zal Hij ons de kracht geven om onder broeders en zusters vaak te verdragen wat onder gelovigen nooit zou worden getolereerd. Hoe snel hebben wij niet een kort lontje en willen we dingen – ook persoonlijke verhoudingen – veranderen! Juist het in praktijk brengen van zulke deugden zal de mensen om ons heen tot nadenken stemmen en ons de mogelijkheid geven om met hen in gesprek te komen.

(12) ... gelooft alles

De discipelen wilden soms niet geloven dat er mensen waren die de Heere Jezus echt zochten. Maar de Heere ging in op het verzoek van Zacheüs, van de moeders en de blinde Bartimeüs en ging naar hen toe (Luk. 19:3, 5; Mark. 10:13, 14; Mark. 10:48-49).

Hoe snel wantrouwen wij niet uitspraken van onze medebroeders en zusters? Tot het tegendeel bewezen is (1 Kor. 11:18), moeten wij het goede over de broeders en zusters geloven, en zogezegd het 'risico van liefde' op ons nemen. Zouden we Barnabas niet méér moeten nadoen, die de verklarin-

gen van de pasbekeerde Saulus geloofde en hem bij de gelovigen in Jeruzalem introduceerde (Hand. 9:27)?

(13) ... hoopt alles

De Heere Jezus had de hoop niet opgegeven dat Zijn discipelen Hem trouw zouden volgen, zelfs Petrus! Hij had hier weinig reden voor, maar Hij wist dat de discipelen van Hem hielden.

Paulus was vol vertrouwen dat God Zijn goede werk in Filippi zou afmaken (Fil. 1:6). Wanneer wij van mensen zeker weten dat ze zich bekeerd hebben maar de omgang met de Heere hebben opgegeven, moeten wij nooit ophouden te hopen op hun terugkeer en voor hen te bidden. En ook in moeilijke relaties mogen wij rekenen op de God, Die wonderen doet.

(14) ... verdraagt alles

De Heere Jezus heeft volhard⁸ toen Hij vreselijk behandeld werd door mensen en ook – Hij zij daarvoor gedankt! – toen de last van onze zonden op Hem lag.

Paulus was bereid 'alles omwille van de uitverkorenen' te verdragen (2 Tim. 2:10). Niemand van ons vindt het makkelijk om moeilijke omstandigheden en onrechtvaardig gedrag onder gelovigen te verdragen. Maar als we kijken naar ons geweldige Voorbeeld, dan zal de Heere ons ook hiervoor elke dag de nodige kracht geven.

'Heere Jezus, laat ons meer naar Uw beeld veranderd worden, opdat we in liefde wandelen in het midden van de gelovigen, maar ook de mensen om ons heen U, het woord van het leven, mogen laten zien'.

Martin Schäfer

⁷ Het woord wordt ook met 'toedekken' vertaald. Zo keek de Heere niet naar het vele falen van de discipelen en verzekerde hen er juist van dat ze met Hem volhard hadden in Zijn verzoeken (Luk. 22:28).

⁸ Het Griekse woord *hypoméno* wordt vaak met 'volharden' vertaald en heeft ook de betekenis van 'standhouden', 'uithouden'.

Volg Mij!

Onze rechten als Christen

Moet ik afzien van mijn rechten?

Door school, opleiding en beroep bevinden we ons allemaal min of meer binnen de invloedssfeer van een steeds toenemend egoïsme. 'Je moet opkomen voor je rechten', 'je moet niet alles nemen', 'je moet je eigen gang gaan' – en zo zijn er nog vele andere kreten die je steeds meer in de maatschappij hoort, ook vaker onder gelovigen. Het onderwerp 'zelfverwerkelijking' is op ieders lippen en wordt via de media permanent onder de aandacht gebracht.

De rampzalige gevolgen zijn dat mensen over het algemeen niet meer in staat zijn relaties in stand te houden (en Christenen lijken daarvan steeds minder uitgezonderd te zijn). Dat heeft fatale gevolgen voor het huwelijk, familierelaties, zakelijke contacten enz. ... Het vermeende belang van het individu staat – in vergelijking met vroeger – veel meer op de voorgrond. En het valt ons allemaal steeds moeilijker om vanwege iets gemeenschappelijks af te zien van onze 'persoonlijk rechten'.

Maar overal waar mensen gelukkig willen samenwonen, zal dat alleen lukken als ieder individu zijn persoonlijke belangen ondergeschikt maakt aan het gemeenschappelijk belang. Ook Christenen moeten zich daar steeds weer opnieuw van bewust worden. Het voorbeeld van iemand uit de begintijd van het Christendom kan ons helpen en aanmoedigen om de eisen van onze eigen belangen en 'rechten' te negeren.

Ons recht op vrijheid

Paulus behandelt in zijn eerste brief aan de gelovigen in Korinthe ook het onderwerp van de Christelijke vrijheid. In hoofdstuk 7 gaat het om de vrijheid om te trouwen. Hoofdstuk 8 laat ons zien dat de gelovigen

het recht hebben om op de vleesmarkt in te kopen en vlees te eten, ook als deze dieren eerder in de afgodentempels geslacht waren.

In het volgende hoofdstuk beroept Paulus zich op het recht van de dienstknecht om in het werk van de Heere materieel gezien ondersteund te worden door de gelovigen die profiteren van zijn werk. In het vervolg van het hoofdstuk houdt Paulus vol dat trouwen, eten en de verzorging in financiële zaken mogelijk zijn voor een dienstknecht. Niemand heeft het recht te eisen dat alle Christenen ongetrouwd moeten blijven, dat men in geen geval zulk vlees mag eten, dat de dienaar in het werk van de Heere zelf voor zijn levensonderhoud moet zorgen. Met krachtige bewoordingen komt Paulus principieel op voor deze rechten.

Ons recht om 'ervan af te zien'

Maar er bestaat een groot verschil tussen de eisen en rechten aan de ene kant, en aan de andere kant de vraag of ik van deze rechten op elk gewenst moment gebruik wil maken. Dat is een vraag die de dienaar heel persoonlijk in zijn relatie met zijn Heere beantwoorden moet.

Afzien van het huwelijk

Net als andere apostelen had ook Paulus op dezelfde manier het recht om 'een zuster als vrouw' te hebben (vgl. 1 Kor. 9:5). Daarover bestond geen enkele twijfel. Maar Paulus had ingezien dat de 'ongehuwde zorg draagt voor de dingen van de Heere' (1 Kor. 7:32). En iemand 'die gehuwd is, draagt zorg voor de dingen van de wereld, hoe zij haar man zal behagen'. Natuurlijk zijn er talloze getrouwde broeders en zusters die de Heere Jezus met overgave gediend hebben (bijv. de apostel Petrus, en het echtpaar Aquila en Priscilla); maar de nadruk ligt er in 1 Korinthe 7 op dat een ongetrouwde Christen vrijer is om de Heere te dienen. Paulus zag voor zijn eigen leven af van zijn recht om te trouwen, zodat hij onbeperkt beschikbaar kon zijn voor zijn Heere.

Om elk misverstand te voorkomen: hier wordt niet in bedekte termen het advies gegeven om niet te trouwen. Het gaat veeleer om de fundamentele overweging om voor de Heere Jezus (dus onder gebed) na te denken of ik bereid ben, uit liefde voor mijn Heere, om onbeperkt beschikbaar voor Hem te zijn. En of ik bereid ben daarbij af te zien van mijn persoonlijke rechten – en daar is trouwen er maar één van.

Het bewust afzien van trouwen gaat zeker heel ver; maar er zijn zo veel andere terreinen van het leven waar ons de vraag gesteld wordt om omwille van de Heere ergens vanaf te zien.

Ergens van afzien uit liefde voor de broeder

Een tweede voorbeeld waar Paulus afziet van een recht, vinden we in 1 Korinthe 8:9: 'Maar let erop dat deze vrijheid van u niet op een of andere manier een aanstoot wordt voor hen die zwak zijn'. En daarna gaat hij verder met betrekking tot de gevolgen voor zichzelf: 'Daarom, als het voedsel mijn broeder doet struikelen, dan zal ik in eeuwigheid geen vlees meer eten, opdat ik **Volg Mij!**

mijn broeder geen oorzaak geef tot struikelen' (1 Kor. 8:13).

Ging het in het eerste voorbeeld om afzien van iets voor de Heere, het tweede voorbeeld laat ons zien dat we ook uit liefde voor de medegelovigen van dingen kunnen afzien, opdat niemand in geestelijk opzicht schade lijdt. Want als mijn broeders of zusters door mijn gedrag mogelijk verleid worden iets te doen wat hen in gevaar brengt om te zondigen, moet ik bereid zijn het na te laten.

Afzien van ondersteuning

Het derde voorbeeld vinden we in 1 Korinthe 9. Als dienstknecht van de Heere had hij het recht zich met betrekking tot zijn materiële behoeften te laten verzorgen door de ontvangers van zijn dienst. Maar ook wat dit punt betreft, maakte de dienstknecht van de Heere Jezus toen geen gebruik van dit recht: 'Wij hebben echter van dit recht geen gebruik gemaakt' (1 Kor. 9:12). En de motivering luidt in dit geval: '... dat ik, bij de evangelieverkondiging, het Evangelie van Christus kosteloos maak, om geen gebruik te maken van mijn recht als verkondiger van het Evangelie' (1 Kor. 9:18).

Samenvattend kun je zeggen dat Paulus

- omwille van de Heere,
  - omwille van de broeders en zusters, en
  - omwille van het Evangelie
- bereid was afstand te doen van zijn rechten. Is dat ook geen actuele les voor onze tijd?

Ergens van afzien – voorbeelden voor nu

Karin en Elise – beiden druk met hun beroep – hebben hun vakantie na hard werken met veel overuren echt wel verdiend. Al wekenlang hebben ze zich op hun gezamenlijke vakantie verheugd. Ze weten al precies wat ze in die drie weken allemaal zullen ondernemen. Maar als ze horen dat er in de keuken van het jeugdkamp een te-

kort aan medewerkers is, worden ze voor de vraag gesteld of ze een week van hun vakantie willen opofferen om te helpen. Na een korte, innerlijke strijd hebben ze de beslissing genomen: ze leveren een week vakantie in om te helpen.

Stefan heeft er geen probleem mee eens een biertje te drinken. Hij weet waar zijn grenzen liggen – één glas is genoeg. Maar bij de vriend van Stefan, Joe, is het herhaaldelijk gebeurd dat het niet bij één glas en ook niet bij een tweede glas bleef. Het is aan hem te merken als hij meer gedronken heeft dan goed voor hem is.

Wanneer Stefan en Joe samen zijn, is het dan goed, wanneer Stefan van zijn vrijheid geniet en eens een glas bier drinkt in aanwezigheid van Joe, terwijl hij weet hoe zwak Joe is?

Stefans bereidheid af te zien van het genieten van zijn vrijheid en in aanwezigheid van Joe juist geen alcohol te drinken, maakt duidelijk waar het de apostel Paulus in 1 Korinthe 8:13 om gaat (lees dit eens!).

Begenadigden laten zich niet voorstaan op hun recht

De Heere Jezus wil ons helpen, wanneer wij Hem in afhankelijkheid vragen of wij ons dit of dat kunnen veroorloven; en of het naar Zijn wil is om misschien in bepaalde gevallen af te zien van onze (vermeende) rechten.

Misschien zou de hartgesteldheid van Mefiboseth ons goed doen. Noch het bewijzen

van koninklijke gunst door David, noch de laster van Ziba konden hem afbrengen van zijn nederige en bescheiden houding: 'Heel het huis van mijn vader was immers bij mijn heer de koning ten dode opgeschreven; toch hebt u uw dienaar geplaatst bij hen die aan uw tafel eten. Wat voor recht heb ik dan nog, en hoe kan ik dan nog een beroep doen op de koning?' (2 Sam. 16:1-4; 19:24-30 lezen!). Het diepe bewustzijn van de genade die hij door David had ervaren, bewerkte in hem een houding die hem bereid maakte af te zien van alle verdere aanspraken en rechten.

En hoe ziet dat er bij jou en mij uit? Wat hadden wij verdiend? De eeuwig durende verdoemenis! En wat heeft de Heere ons uit genade allemaal geschonken? We zijn niet alleen maar gered 'van de komende toorn' (1 Thess. 1:10), maar ook nog eens gezegend 'met alle geestelijke zegeningen' (Ef. 1:3). Zou het ons dan niet veel makkelijker moeten vallen om net als Mefiboseth af te zien van onze aanspraken en rechten, als het

- nuttig is voor de belangen van de Heere;
- dient tot geestelijke opbouw van de broeders en zusters;
- meehelpt aan de verkondiging van het Evangelie?

Overigens: die houding wordt uitdrukkelijk door God gezegend: 'Wie zichzelf verneert (daarbij hoort ook het afzien van aanspraken en rechten), zal verhoogd worden' (Luk. 18:14).

Onze Heere zal iedere opoffering uit liefde voor Hem belonen: 'Want de HEERE is een God van vergeldingen, Hij zal het hem zeker vergelden' (Jer. 51:56b).

Friedhelm Runkel

Volg Mij! Tijdschrift voor jonge Christenen

Volg Mij! Tijdschrift voor jonge Christenen

Volg Mij! Tijdschrift voor jonge Christenen

6/20

1/2016

Terug naar de bron

Verzoening

De 'kofferdragers'

Halloween

Natuurcatastrofes

Gods wil voor ons leven

Ben jij ook zo enthousiast over 'Volg Mij'?

Geef dan een abonnement cadeau aan je vriend of vriendin!

*Actie, geldig tot 1 december 2016:
Abonneer hem/haar nu voor maar 12,- euro
op alle nummers van 2017!*

Een heel directe vraag

**‘Maak u gereed om uw God te ontmoeten!’
(Amos 4:12)**

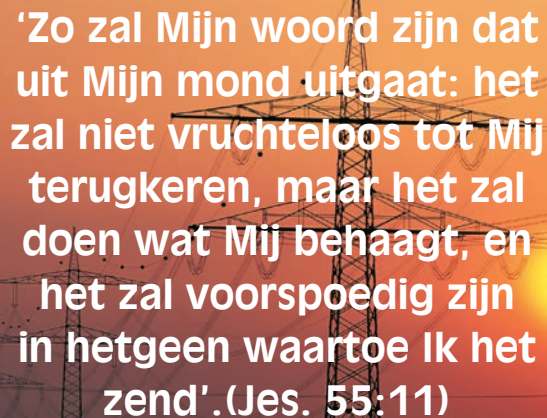
Felix Neff, een bekende prediker van het Evangelie, had de gewoonte om zijn gesprekspartners in zijn pastorale zorg altijd heel direct aan te spreken. Op een dag, het was in Lausanne, dacht hij iemand van achteren te herkennen met wie hij al vaak over de Heere Jezus gesproken had.

Hij begon wat harder te lopen, haalde hem in, legde de hand op zijn schouder en vroeg hem: ‘Hoe staat het met je ziel?’. Diegene draaide zich om en Neff zag dat hij zich vergist had. Hij verontschuldigde zich en liep door.

Vier jaar later kwam er aan het eind van een preek die Neff gehouden had, een man op hem af die zei: ‘Ik ben u veel dank verschuldigd’. Neff keek hem verbaasd aan. De man ging door: ‘Herkent u mij niet meer? U hebt mij eens per ongeluk de vraag gesteld:

Hoe staat het met je ziel? Dat was als een pijl die mijn geweten binnendrong. Ik kon er niet meer los van komen. Toen heb ik de last van mijn zonden bij de Heere Jezus gebracht. Ik heb ze beleden, en ik weet dat ze mij vergeven zijn’.

Laten we onszelf deze ernstige vraag stellen: hoe is het met onze ziel gesteld? Wij kunnen onze weg niet vervolgen zonder deze vraag te beantwoorden. Want na dit leven zullen we allemaal voor de Rechter staan en rekenschap moeten afleggen. Gelukkig: tot op vandaag is Hij nog de Redder van de mensen!

‘Zo zal Mijn woord zijn dat uit Mijn mond uitgaat: het zal niet vruchteloos tot Mij terugkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen waartoe Ik het zend’ .(Jes. 55:11)